

GUSTAV

List učenika Osnovne škole
Antuna Gustava Matoša

Godina 14., broj 14, veljača 2022.

ISSN 1846-8845

tema broja

SPORT I REKREACIJA

Intervjui s našim nogometašima
Nepoznate medalje

U ŠKOLI

eTwinning projekti
Dan čitanja u Matošu
Lidrano 2021.

RAZNE TEME

Glazba je postala dio mene

Gustav

List učenika Osnovne škole
Antuna Gustava Matoša
Godina 14., broj 14,
veljača 2022.

IZDAVAČ

Osnovna škola
Antuna Gustava Matoša
Aleja Antuna Augustinčića 12
Zagreb
tel: 2311 410
fax: 2360 437
www.osagm.hr
info@osagm.hr

ZA IZDAVAČA

Antonio Jurčev, ravnatelj

UREDNIŠTVO

5. c Carmen Bronzan, Sara Djeveljekaj,
Mia Karlovčan, Martina Maraković,
Lucia Vukmanić
5. d Mila Lauš, Petar Skorin
8. c Hana Jagić, Katja Janković, Marina
Margetić, Ruta Šavor, Lana Škarica

VODITELJI

Marita Batinović, prof.
Ivana Antić, prof.
Marija Đerek, prof.
Monika Haraminčić, prof.
Vlatka Vrančić, prof.
Sandra Varžić Tomljenović, dipl. uč. RN

LEKTORICA

Ivana Antić, prof.

SURADNICI PROFESORI

Ivana Antić,
Marita Batinović,
Mihaela Bubaš,
Silvana Češljarić Čeković,
Ana Dadić,
Marija Đerek,
Antonio Jurčev,
Kristina Horvat,
Martina Knežević,
Valentina Križ,
Lucia Matas,
Tatjana Pečina,
Nikolina Rađa,
Ivana Rožić,
Mirela Starčević,
Sandra Varžić Tomljenović,
Ivana Tramošljika,
Vlatka Vrančić

FOTOGRAFIJA NA NASLOVNICI:

Pia Dorvak, 7. d

4

Mačevanje

5

Sinkronizirano
klizanje

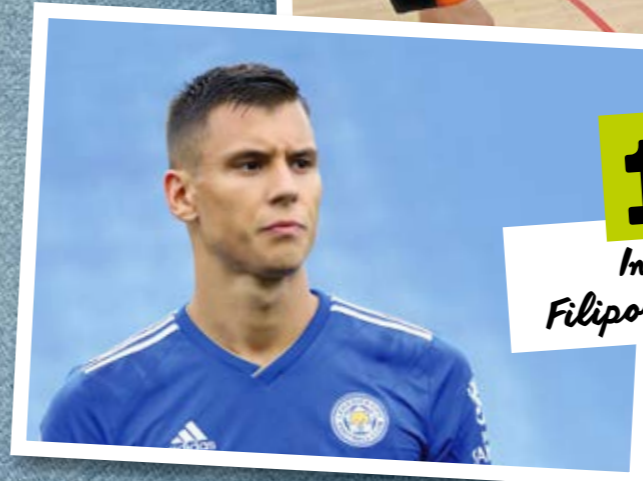
7

Košarka

12

Intervju sa
Filipom Benkovićem

16

Nepoznate
medalje

24

Zagrebačke
mažoretkinje

36

Dan čitanja u
Matošu

IZ SADRŽAJA

TEMA BROJA: SPORT I REKREACIJA 2 - 31

Mačevanje	2
Pronašao sam sport	2
Sinkronizirano klizanje	5
Odbojka	6
Kšav Maga	9
Intervju Filip Holjevac	11
Intervju Vuk Vlahović	11
Nepoznate medalje	16
Neobični sportovi	18
Zagrebačke mažoretkinje	24
Maksimirska sportska priča	25

U ŠKOLI

LiDraNo 2021.	32
eTwinning projekti	33
Dan čitanja u Matošu	36
Uspjesi naših učenika	37

RAZNE TEME 40 - 41

Glazba je postala dio mene	40
----------------------------------	----

LITERARNI I LIKOVNI UČENIČKI RADOM 42 - 47

S knjigom u ruci	45
Uz godinu čitanja, čitanje je kao let	47
Voljela bih da me voliš	47

LIKOVNI RADOM 48 - 50

ZABAVNI KUTAK 51

UVODNA RIJEČ

Dragi čitatelji,

u ovom pandemijskog razdoblju koje traje već dvije godine, željni smo druženja, boravka na svježem zraku, igre, zabave, kretanja. Zato smo se okrenuli istraživanju toga što nam trenutno fali, pa smo za temu ovog broja odabrali sport i rekreaciju. Istražili smo za vas razne zanimljivosti o sportu. Najviše smo pisali o sportovima kojima se bave naši učenici, točnije sami učenici su pisali o razlozima bavljenja sportom, opisivali sport kojim se bave i uspjehe koji su postigli. Neki od naših bivših učenika postali su vrhunski sportaši. Donosimo vam intervju koje smo napravili s njima. A i među sadašnjim učenicima imamo izuzetno talentirane pojedince, pa smo za vas otkrili neke od njih, a oni su s nama podijelili tajne svog uspjeha.

Nadamo se da ćete kao i do sada uživati čitajući naše priloge.

Uredništvo

TURNIRI MAČEVANJA. MOJE ISKUSTVO

Korana Suvaljko, 7. b

Dobar dan i dobro došli u još jedan sastavak o mačevanju. U prošlom sastavku, ako se sjećate, pisala sam o osnovama mačevanja, a sada ćete pročitati kako je to na turnirima.

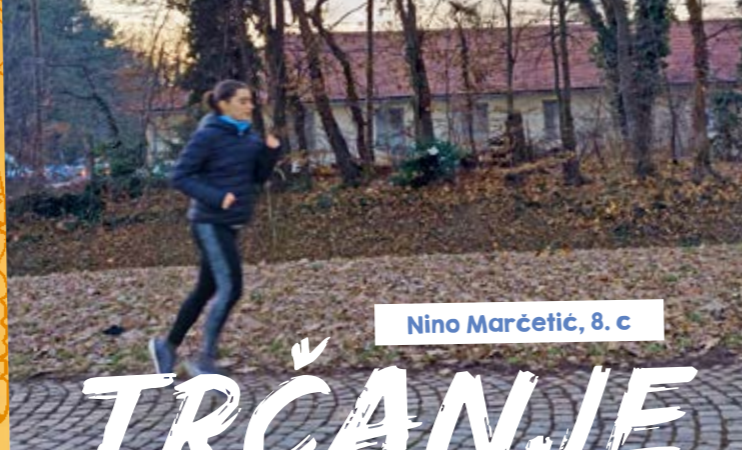
Krenut ćemo s turnirima, budući da je to zanimljivije. Prvo, turniri nisu svake nedjelje kao utakmice, nego imamo državno natjecanje i klubovi organiziraju svoje turnire, ali jedna od meni najdražih stvari kod mačevanja je što ima dosta turnira izvan Hrvatske i Zagreba. Upravo nedavno sam bila na turniru u Ljubljani i, iskreno, to je bilo jedno od najljepših iskustva koje sam ikad doživjela. Na turnirima sam i upoznala dosta ljudi te sklapala prijateljstva.

No, koga sve moraš pobijediti da bi bio pobjednik? Prvo, moraš proći kolo. Odaberu nekoliko natjecatelja koji mačuju međusobno. Mačuju do pet bodova i skupljaju bodove pobjedama. Zatim slijede eliminacije. U eliminacijama ako izgubiš, ispadaš i završio si s turnirom. U eliminacijama su borbe do deset ili petnaest, uglavnom mladi imaju borbe do deset, a malo stariji, kao ja, do petnaest. Tako se nastavlja borbe do prvog mjesta. U mačevanju postoje dva treća mjesta jer nema borbe za treće mjesto.

Jos jedna zanimljivost je što svi znaju mačevanje kao individualni sport, no postoji nešto što se zove timsko natjecanje gdje su timovi koji mačuju jedan protiv drugog i pobjednici su oni koji prvi dođu do određenih broj bodova (uglavnom do 45). Vjerojatno se pitate kako dođu do bodova. Svaki natjecatelj mačuje sa svakim iz protivničkog tima i, tko prvi dođe do pet. Obožavam ekipna jer su jako zanimljiva i napeta.

Ako znate francuski, bit će vam koristan u mačevanju jer su sve riječi za pokrete preuzete iz francuskog. Najosnovnije riječi su en garde što znači da sjednemo u stav (ne da doslovno sjednemo), pret što znači priprema, allez što znači kreni, arret što znači stop.

Hvala na čitanju, nadam se da ste uživali i naučili nešto novo.

Nino Marčetić, 8. c

TRČANJE SPORT KOJI MI ODGOVARA

Prije pandemije školarci su nakon škole odlazili na razne aktivnosti, a posebno su bile popularne one sportske. Tako sam se i ja okušao u karateu, plivanju, tenisu i košarci, no moram priznati da nisam pronašao sreću i užitak u sportovima koje sam trenirao.

Svjestan sam kako je fizička aktivnost važna za zdravlje, ali kada je nevidljivi virus paralizirao svijet, morali smo ostati kod kuće. Nismo se smjeli okupljati i odlasci na treninge bili su sve rjeđi. Počeo sam osjećati dosadu. Trebao mi je sport, no mogućnosti za bavljenjem sportom bile su ograničene. Mama, tata, sestra i ja smo krenuli na svakodnevne šetnje Maksimirom. Šetnje su se brzo pretvorile sekcije trčanja. Za trčanje smo trebali samo tenisice i dobru volju, nešto što smo često znali izgubiti. Trčati se može svugdje, koliko želite, kako vam odgovara. Trčanje nije natjecanje. Nisam natjecateljski tip i zato mi trčanje odgovara. Trčanje je borba čovjeka sa samim sobom. Svaki put kada trčim, pomičem granice. Trčim malo brže i malo duže. Dobivam bolje rezultate koji me motiviraju. Ima dana kada sam umoran ili imam previše posla, pa ne odem na trčanje. Te dane pokušavam svesti na rijetke. Nekada trčim sam, nekada s društvom i svaki put uživam. Konačno sam pronašao sport koji mi odgovara.

Ritmička gimnastika

Lana Škarica, 8. c

Ritmička gimnastika je sport u kojem pojedinačne natjecateljice ili skupine izvode gimnastičke i plesne pokrete u trajanju od par minuta. Ja sam se tek počela baviti ritmičkom gimnastikom, ali mi je do sad to možda i najbolji sport kojim sam se bavila. Učimo razne pokrete sa spravama i bez, a puno njih se povezuje s plesnim, po čemu se i razlikuje od obične gimnastike. Meni je bilo malo lakše izvesti neke pokrete, jer sam prije išla na ples, nego drugim curama. Naravno, sportom se mogu baviti i dečki, samo ih je trenutno manje. Neke od sprava koje koristimo su na primjer: lopta, обруч i vijača. Meni je iskreno najdraži обруч te se najlakše snalazim s njim. Volim ići na ritmičku gimnastiku jer ne samo da učimo razne ritmičke i plesne pokrete, nego se i rastežemo te učimo raditi gimnastičke pokrete kao što su špaga, zvijezda na podlakticama i tako dalje. Trenerice nas uče kako da pokrete radimo lijepo i pravilno. Evo, na primjer, meni se neki dan dogodila prva ozljeda, zato što sam zaboravila zategnuti prste te mi se istegnuo ligament na nožnom prstu. Nije ništa strašno, ali zato i idem na ritmičku gimnastiku kako bih te pokrete naučila izvesti pravilno i lijepo i naravno da se zabavim dok ih izvodim. Mislim da bi svaka djevojka trebala isprobati ovaj sport jer sam sigurna da će naći puno prijatelja, zabaviti se, a i naravno naučiti nešto. I bez brige niste prestare, ja imam 14 godina i tek prije pola godine sam se počela baviti ovim sportom.

Mia Petriček, 6. c

SINKRONIZIRANO KLIZANJE

Sportova ima kao lišća na drveću. Svi oni imaju drugačija pravila i okruženja u kojima se treniraju.

Moj najdraži sport je ujedno i sport koji treniram. Zove se sinkronizirano klizanje. U ovome sportu na ledu klize jedanaest do šesnaest klizača ili klizačica. Sinkronizirano klizanje zove se tako jer sve cure na ledu klizu kao jedna. Ja treniram u kategoriji mlađih juniorka. U mojoj ekipi su dvadeset i dvije klizačice, koje imaju od jedanaest do četrnaest godina. Svi u ekipi treniraju tri do četiri puta tjedno na ledu i izvan njega. To znači da uz treninge na ledu imamo i treninge baleta, kondicijske treninge i treninge na kojima ponavljamo program izvan leda. Program je skupina pokreta na ledu koji ima elemente i mora trajati do tri minute. Elementi u sinkroniziranom klizanju su: krug, križanje, pivot blok... U svakome programu moramo imati zadane elemente. Sa svojim sportom neki put i putujem izvan Hrvatske. Moje najdraže mjesto u kojem sam odsjedala s klizanjem je grad Dresden u Njemačkoj. Natjecanja se mogu održavati bilo gdje u svijetu. Mi u Hrvatskoj imamo samo nekoliko natjecanja. Ja treniram u klubu Zagrebačke pahuljice. To je jedini klub sinkroniziranog klizanja u Hrvatskoj. Moj klub je jako mlad, nedavno je proslavio dvadeset i četiri godine. U mom klubu ima sedam kategorija. One su: sinkro škola, kadetkinje B, kadetkinje A, mixed age, mlađe juniorke, juniorke i seniorke. Osim mene u mojoj obitelji klize i moja mlađa sestra Eva. Ona je kadetkinja B. Ove godine one klizu na pjesmu iz crtanog filma "Coco". Programi se klizu na pjesme, tako da svaka ekipa ima temu svojeg nastupa. Ove godine ja klizem na pjesmu "Two worlds" iz crtanog filma "Tarzan". Tema nastupa osim pjesme određuje i kostime. Kostimi su najčešće haljine u kojima je zabavno klizati zbog lepršavih materijala. Moj sport je meni jako drag. Sinkronizirano klizanje je sport koji mi pomaže biti fizički i mentalno zdrava.

HOKEJ NA LEDU

Petra Soldić, 6. d

Danas ću pisati o svojoj najvećoj sreći - hokeju.

Moja starija braća su hokejaši. Bilo je neizbježno da i ja jednog dana počnem trenirati hokej. Sa svoje tri godine krenula sam u školu klizanja. Iako sam nakon škole klizanja htjela odustati, jedan događaj promijenio je moj stav. Najstariji brat s turnira u Njemačkoj donio odustati, jedan događaj promijenio je moj stav. Najstariji brat s turnira u Njemačkoj donio je malu hokejašku palicu i zlatnu medalju koja je sjajila na njegovom vratu. Od tada je hokej moja prva misao svakoga jutra i zadnja misao svake noći. Iz dana u dan razmišljam o svojim prijateljima i zamišljam kakav bi mogao biti idući trening. Mi smo tim koji često pobjeđuje. Osvajamo razne nagrade, trofeje, medalje... Idemo na putovanja i svako nas putovanje sve više zbližava kao suigrače i prijatelje. Volim sve trenutke koji me podsjetu na hokej, ali niti jedan ne može nadmašiti onaj kada zabiješ prvi gol. Svi ti ljudi plješću, a ti nisi siguran je li to stvarnost ili san. Zasad u mom klubu sve ide kao po špagi. Treneri su jako simpatični i zabavni. Utakmice imamo često. Ponekad sam toliko sretna zbog hokeja da samo želim početi klizati kao u snu i zaboraviti na stvarnost. To je moj život od sad pa na dalje. To je nešto što me veseli. Tko bi rekao da te sport može toliko usrećiti i da ga možeš toliko voljeti?!

EMA UTJEŠINOVIĆ, 7. D

Sport je moj život!

Sinkronizirano plivanje, vrlo rijedak sport. Puno ljudi nikada nije niti čulo za takvo što. Iako je olimpijska disciplina, jako malo ljudi zna za taj sport

Ja sam Ema Utješinović i idem u 7. d razred. Treniram sinkronizirano plivanje već četiri godine i može se reći da sam „profesionalna plivačica sinkroniziranog plivanja“. Sve je krenulo sa običnim plivanjem. Sa šest godina krenula sam trenirati plivanje u PK Dubrava. Tamo sam trenirala tri godine. Prve dvije godine trenirala sam na bazenu u OŠ Marije Jurić Zagorke. Zatim smo se prebacili na bazen Svetice. Tada se rodila moja ljubav za ovim sportom. Svaki dan na treningu ja sam gledala druge cure kako plešu u vodi na muziku. Nakon godinu dana provedenih na Sveticama i gledajući svaki dan iznova cure koje plešu u vodi, ja sam rekla mami da ja hoću ići na to. Obično plivanje postalo mi je dosadno i htjela sam nešto više. A to nešto više bilo je sinkronizirano plivanje. Sve je krenulo lagano. Dva tjedna u početničkoj grupi, zatim mjesec dana u pred natjecateljskoj. Nakon tih mjesec i pol, krenula sam se ozbiljnije baviti

ovim sportom. Vježbanje i vježbanje i odricanje i još puno, puno drugih stvari dovele su mene i moje sportske prijateljice do mogeg, a i nekima od njih, prvog natjecanja. Sve je dobro prošlo i osvojile smo brončanu medalju. Moja prva prava medalja. Ne mogu vam opisati koja sreća me tada preplavila. Zatim je uslijedilo sve više i više natjecanja i medalja. Ali, zašto baš taj sport? Pa sada, probudio je u meni neku želju za organiziranosti i upornosti, a isto tako je i dobar za zdravlje. Općenito voda je jedna od mojih najvećih ljubavi. Ima jedna rečenica koju nam trenerica govori prije svakog nastupa pa sam ju htjela ostaviti za kraj, a ovako glasi: „Samo budi uporan i možda ti se sve želje ostvare“.

LAURA UREK, 7. C

ODBOJKA

Ja sam Laura Urek, treniram odbojku. Prije sam trenirala jazz ples, ali sam odustala zato što se nakon nekog vremena nisam baš vidjela u tome. Sada ću sam opisati odbojku kao sport. Ja treniram u Odbojkaškom klubu Dinamo. Nije svaki trening baš tako lagan, ima težih dana kao na primjer kada većinu treninga moramo trčati, a lakši treninzi su kada samo moramo ponavljati što smo radili prijašnjih treninga. Za odbojku su potrebni: štitnici za ruke i koljena, čiste tenisice i to je to. Treninzi su tri puta tjedno po sat, sat i pol. Na treninzima radimo zagrijavanje od otprilike dvadeset minuta, svaki put ponavljamo ili učimo nešto novo. Meni najbolji treninzi su kada igramo jedni protiv drugih. Treneri se posvete svima jednako, isprave te ako radiš nešto krivo i pokažu pravilno. Na odbojci se osjećam sasvim svoja kao da imam svoj mir gdje se opustim, ali opet nešto i naučim. Odbojku preporučujem svima koji trebaju svoj mir, a u isto vrijeme i trening.

Ta napeta timska igra u kojoj pobjeđuje onaj tim koji to želi više i koji je trenirao jače. U tih četrdeset minuta vatrene borbe ništa nije bitno osim trčanja, skakanja i volje za igrom. Oni koji vole košarku kao i ja, znaju da se dok stojiš na terenu u tebi probudi nepoznati osjećaj, potpuno novo iskustvo koje trebaš iskoristiti sve do trenutka kad se nađeš okupan u znoju.

KOŠARKA

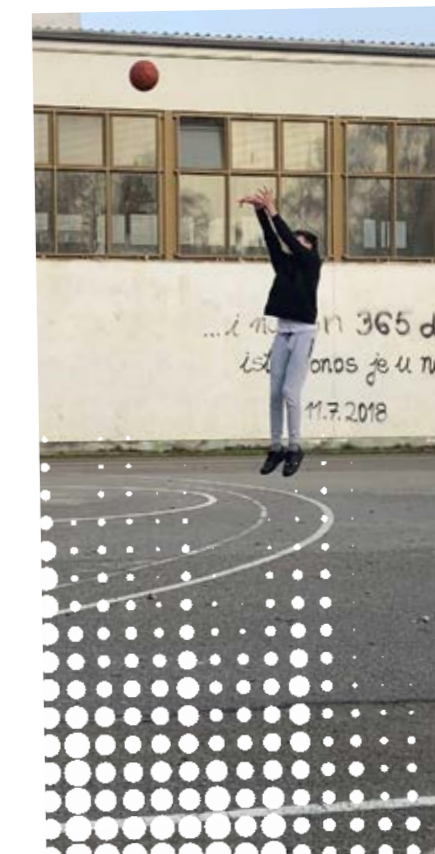
MATIJA JELENAK, 8. C

Upoznao sam košarku s deset godina i od tada ju nisam prestao voljeti. Moj prvi trener naučio me da moram proučavati igru, naučiti ju i na kraju razumjeti. Košarka nije teška igra, ali je mentalno izazovna, ima toliko različitih kretnji i promjena koje te naprosto natjeraju da ju zavoliš i pomalo samog sebe izludiš. Kad sam tek počeo trenirati košarku, bio sam daleko najlošiji u ekipi i najviše sam se želio dokazati treneru i u to vrijeme najboljem igraču tima. Dolazio sam na svaki trening, trudio se trčati brže od najbržeg, biti bolji od najboljeg i na kraju sam zaslužio trenerovo poštovanje i tim me prihvatio kao kapetana momčadi.

San svakog košarkaškog igrača je da dospije u NBA, ali kako postajem zreliji, shvaćam da je to jako teško i da samo nekolicina njih uspije ostvariti taj dječjački san. Moja omiljena NBA zvijezda je Kobe Bryant. On je pokazao da volja i borba da budeš što bolji u košarci pobjeđuju nad talentom. Način na koji je Kobe trenirao jednostavno nije do tada bilo viđeno. Imao je najteže i najmukotrnije treninge u cijeloj NBA ligi, a na njih se sam odlučivao. Samo što ljudi koji ne razumiju košarku, ne znaju da to za njega nije bilo prisiljavanje i muka, već je njegova ljubav prema košarci bila puno veća od bolnih koljena, umora, masnica od padanja na tvrdi parket, kasnih noći i ranih jutra provedenih u treningu na kiši i hladnoći. Gledajući ga, shvatio sam da ja to isto mogu napraviti, obećao sam samome sebi da ne smijem odustati. Košarku igram sad već četiri godine. Proveo sam puno noći na košu dok je padala kiša i ruke mi se smrzavale, šutirao sam, vodio loptu, borio se i nisam odustajao. Tijekom tih četiriju godina bio sam s puno trenera, a sad sam kod najstarijeg i najiskusnijeg. Objasnio mi je da moram vjerovati svojim suigračima, zato što volim kontrolirati igru i prepustiti se sebi, umjesto njima. Prije mjesec dana na Velesajmu smo igrali utakmicu s timom koji nas je pobijedio dva tjedna prije. Na tu utakmicu došao sam siguran i odlučan u to da ne smijemo ponovno izgubiti od njih. Od početka

utakmice prolazio sam kroz igrače s lakoćom i zabijao im koševе koje do tad nisam nikad zabio. Stavio sam cijeli tim na leđa i nosio ih kroz cijelu utakmicu.

Kada igrači vide da netko tako sigurno igra i vodi momčad, ohrabre se pa i oni sami igraju bolje. Utakmicu smo završili s pobjedom, a ja s trenutcima koje nikad neću zaboraviti. U mome srcu mjesto ima samo jedan sport, a to je košarka.

Ela Šiklić, 7. b

MOJE PRVO ATLETSKO NATJECANJE

Ja inače nisam tip sportaša koji se voli natjecati. No, ove godine krenula sam na novi sport; atletiku, na kojoj sam sasvim slučajno završila. Naime, moja najbolja prijateljica je krenula na atletiku pa me pozvala da idem s njom. Pristala sam jer volim isprobavati nove stvari. Jako mi se sviđalo te sam dolazila na treninge samo nekih 9 mjeseci kad sam dobila poziv da se prijavim na atletsko natjecanje Erste plava liga. Ne znam zašto, no imala sam žarku želju da idem na to natjecanje. Prijavila sam se, ali samo za utrku od 60 m jer sam smatrala da mi to najbolje ide.

Napokon, došao je dan natjecanja, bila sam jako uzbuđena i prestrašena u isto vrijeme, najvjerojatnije sam bila spremna sat vremena prije nego li je uopće trebalo krenuti. Moja prijateljica Katijana i ja smo zajedno došle na natjecanje i to mi je predstavljalo olakšanje. Kada smo došle, ugledale smo ogroman atletski stadion i gledalište. Jeza me prošla. Naravno, brzo smo se izgubile te nismo znale što bismo trebale napraviti, no snašle smo se. Na prijavnom mjestu dobile smo majice, brojeve i narukvice. Sjele smo se u gledalište, obukle majice, prikvačile brojeve i stavile narukvice. Ostalo nam je da čekamo informacije koje će objaviti megafonom. Čekale smo najvjerojatnije satima, bilo je jako napeto. U međuvremenu smo se zagrijale jer smo vidjele da se i drugi zagrijavaju.

I napokon, kucnuo je čas! Pozvali su sve koji se utrkuju na 60 m da dođu na stazu. Ponovo me prošla jeza. Nisam znala jesam li uzbuđena ili prestrašena. Koliko se sjećam, bila sam u drugoj grupi, a grupe su bile po 7 - 8 natjecatelja. Pozvali su nas na startne linije, a mene je po treći put jeza prošla. Priprema!... Pozor!... Bum! Pucanj se oglasio, a ja sam se trznula i svom snagom i brzinom trčala, nisam se obazirala ni na što, samo sam trčala, osjećala sam se kao da mi noge lete. I to je trajalo samo nekoliko sekundi jer već se ispred mene nalazila krajnja linija. Prešla sam ju s ponosom i olakšanjem. A nešto neočekivano čekalo me na kraju, a to je zagrljaj žene koja je mjerila moje postignuto vrijeme. To nikako nisam očekivala jer ju niti ne poznajem, no ispunilo je moje srce toplinom. Bila sam peta u svojoj grupi. No, to mi nije pokvarilo dobro raspoloženje jer ipak sam na natjecanje došla da se zabavim i isprobam nešto novo, a to sam svakako postigla!

Petra Shushka, 5. a

ZAŠTO JE SPORT VAŽAN?

Ja se zovem Petra Shushka. Idem u 5. a razred. Bavim se mačevanjem i judom. Mačevanje treniram već šest godina, a judo sam krenula trenirati u listopadu ove godine. Prije sam se bavila atletikom, košarkom, ... Atletikom sam se prestala baviti jer nisam vidjela neku budućnost u tome. Odlučila sam da se neću započinjati baviti nečime u čemu se ne vidim u budućnosti. Volim sport. Mislim da je to vrlo važan dio našega života.

Moje prvo školsko natjecanje

Skoro pa ničeg se ne sjećam, ali znam da mi je bilo najdraže natjecanje do sad. Sve je počelo tako da je profesorica Starčević pitala jesam li možda zainteresiran za školsko natjecanje u judu. Jako volim sport, a pogotovo JUDO i jako sam bio sretan zbog natjecanja jer sam vrlo dobar u judu i imam uvijek želju ići na natjecanja. Sjećam se kako smo tata i ja ulazili u jednu veliku školu gdje je bilo jako puno djece pa me malo uhvatio strah. Vidio sam svoju profesoricu Starčević i odmah sam otišao k njoj. Pomogla mi je da se prijavim i da se snađem u dvorani. Sa mnom je bio moj tim, ali svi su bili za glavu manji od mene jer sam tamo bio jedini narančastog pojasa.

Na početku natjecanja mi je bilo dosta dosadno jer su išli redosljedom od manjih prema većima. Do tad sam se malo razgibavao i pratio druge sve dok nisu krenuli viši pojasevi u borbe. Počeo sam promatrati uokolo borbe da vidim kako se drugi dečki bore. I taman kad je sudac prozvao moje ime, otpratili su me do tatamija i tamo mi je počela prva borba. Protivnik je bio snažniji pa sam tako prvu borbu izgubio. Druga runda mi je bila jako zanimljiva jer sam uspio pobijediti i bilo je jako teško, ali jednom kad sam skoro pao, stavio sam ruku na pod i tako sam si nešto istegnuo u laktu pa me ostatak vremena jako boljelo. Čim sam u zadnjoj rundi vidio protivnika, zabrinuo sam se jer je bio mrvu viši od mene, imao je 16 godina dok sam ja imao 12. Uspio me u jednom pokretu baciti tako da je iz prve pobijedio. Čim sam se naklonio za kraj borbe, bio sam vrlo tužan jer mi je to bila zadnja borba i nisam znao kad ću se sljedeći put boriti. Uglavnom, to mi je bilo jako zanimljivo iskustvo i nadam se da će ih biti još.

Noa Matijević, 8. c

To moraš sam doživjeti

Mnogi ljudi se pitaju: zašto se znojiti, zašto se umarati, zašto uopće trošiti svoje slobodno vrijeme na to. Većina ne razumije sport sve dok ga ne proba, ali kada ga proba, sport postane dio njih.

Za mene su sport i rekreacija među najbitnijim stvarima u životu. Kad se bavim nekim sportom, osjećam se moćno jer uvijek dajem sve od sebe. Bavim se košarkom i super mi ide, ali to nije bilo tako u početku. Idem u glazbenu školu pa često nisam mogao naći vremena za sport. Ali nekako sam uspio. Krenuo sam trenirati u školi s prijateljima te smo uživali u tome. Kao početnik teško pogodiš koš, ali treningom i vježbom postaješ sve bolji i bolji. Utorkom bi trenirali, a četvrtkom igrali jedni protiv drugih. Svi su nestrpljivo čekali četvrtak. Prvih par puta kad bismo igrali jedni protiv drugih nisam mogao zabiti koš. To me izjedalo, ali kad sam napokon zabio, nisam mogao promašiti. Sve je super krenulo, ali onda je došao Covid pa tijekom prošle godine nisam trenirao. Našao sam novu školu u kojoj ću trenirati. Shvatio sam da se želim profesionalno baviti košarkom. Nakon pola godine otišao sam u bolji klub, gdje sam i dan danas. Razvijam se iz dana u dan te sam sve bolji i jači. Igram poziciju krilnog igrača ili centra. Te pozicije uglavnom igraju najviši igrači na terenu. Moja braća su sportaši pa se može reći da nam je sport u krvi. Sport je fascinantno zato što iscrpljen nakon utakmice možeš sjesti pred TV i gledati mladog Maxa Verstappena i starog lava Lewisa Hamiltona kako se u formulama bore za pobjedu. To je čar sporta.

Svi biste se trebali baviti sportom, barem minimalno. On štiti od bolesti koje možemo dobiti ako smo neaktivni. On na osobi ostavi trag koji je neopisiv. To moraš sam doživjeti. Sport je najbolja stvar na svijetu.

BORILAČKA VJEŠTINA

KRAV MAGA

Ingrid Fressl, 7. b

Krav Maga je izraelska borilačka vještina. Nastala je pod pritiskom realnih životnih zahtjeva i uvjeta. Stvorio ju je Imi Linctenfeld, a dodatno ju je razvio i modificirao Eyal Yanilov. Krav Magu upotrebljavaju vojske, policije, sigurnosne službe iz cijelog svijeta, a 2010. godine nastala je Krav Maga global, koja je postala najprofesionalnija međunarodno aktivna Krav Maga organizacija u svijetu.

Krav Maga je sustav samoobrane, laka je za učenje i pamćenje te je vrlo zanimljiva. Koristi se za odbijanje napada, brzo reagiranje, izbjegavanje sukoba, obranu od napada hladnim i vatrenim oružjem, obranu od nenaoružanog napadača itd. Zanimljivo je da se u Krav Magi uči koristiti uobičajene predmete i objekte za samoobranu (ruksak, ključevi, olovka i sl.). Osim toga, na treninzima učimo kako reagirati na različitim podlogama (led, snijeg, pijesak, voda) zadržati stabilnost i sl. Na treninzima radimo vježbe snage i pričamo o problemima s

kojima se možemo susresti. U Krav Magi sam stekla mnogo prijatelja i volim treninge koji mi odgovaraju nakon svih obaveza (škola, glazbena škola itd.) jer se nakon toga osjećam odlično. Osim što je zabavno, jako puno naučimo u isto vrijeme. Ponekad je dosta naporno pa me nekoliko dana bole svi mišići, ali se unatoč tome osjećam super. Treninzi uglavnom započinju zagrijavanjem kroz neku igru (graničar, lovice, corona cat i sl.). Treneri su uglavnom strogi, ali prihvaćaju naša mišljenja i uvijek će nam pomoći ako imamo neki problem. Oni

nas uvijek žele motivirati za sve što radimo. Kako sve ne bi izgledalo kao igra, u Krav Magi postoje polaganja stupnjeva. Ona se održavaju dva puta godišnje i na njima pokazujemo koliko smo naučili. U dječjem programu postoje dvije razine, a to su junior i teens stupnjevi. Juniori su od 5-10 godina, a teens stupnjevi od 11-15 godina. Sva-ka razina ima pet stupnjeva, a ja se pripremam za teens četvrti stupanj. Polaganje će biti u prvom mjesecu, a prije korone su se održavala u 12. i 6. mjesecu.

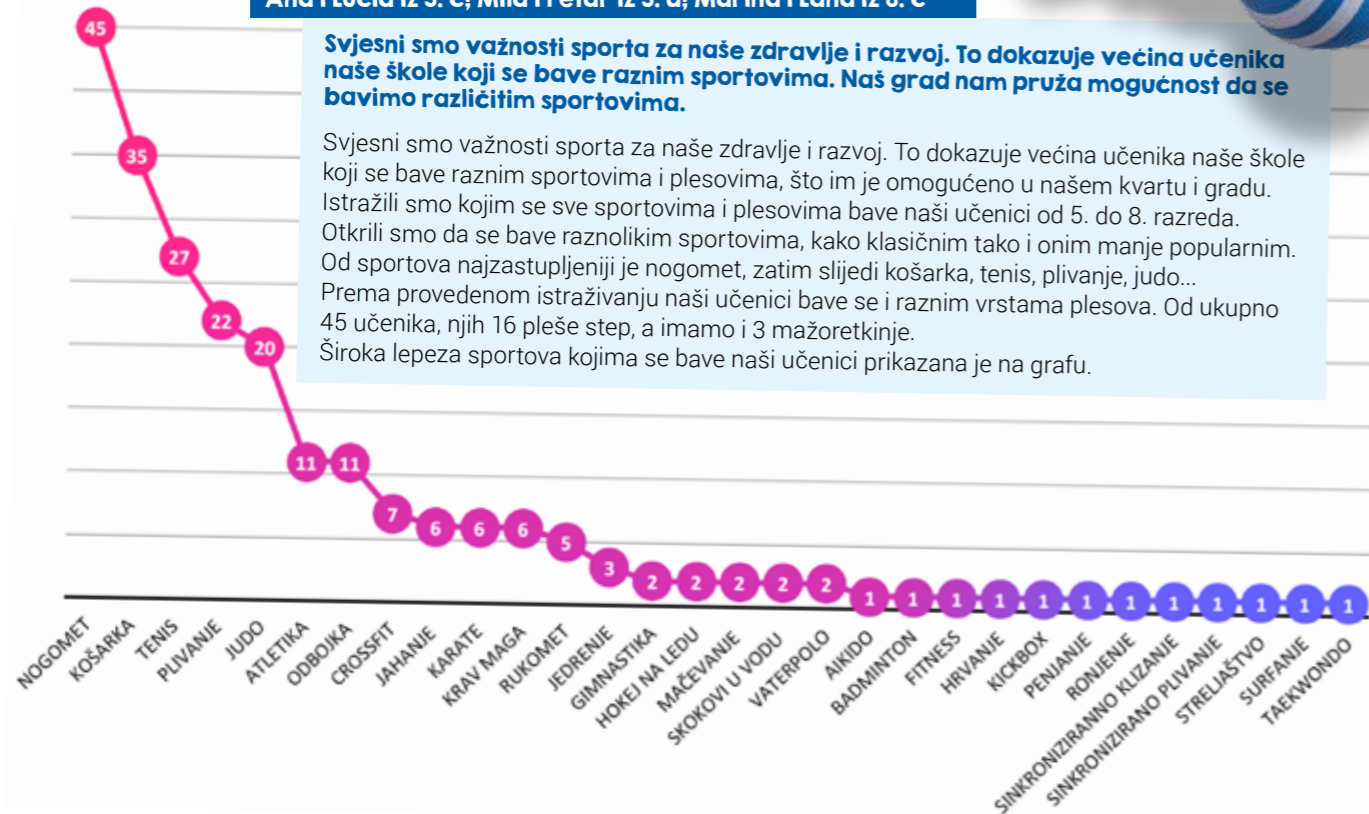
Jako volim Krav Magu, volim ići na treninge, volim sve prijatelje koje sam tamo upoznala i svima bih ju preporučila. Uz sve obaveze koje imam, najviše volim Krav Magu. Ovo mi je peta godina od kako treniram i ne mislim odustati, a nadam se da ću jednog dana postati trenerica Krav Mage.

SPORTOVI KOJIMA SE BAVE NAŠI UČENICI

Istraživanje proveli novinari: Carmen, Sara, Mia, Martina, Ana i Lucia iz 5. c; Mila i Petar iz 5. d; Marina i Lana iz 8. c

Svjesni smo važnosti sporta za naše zdravlje i razvoj. To dokazuje većina učenika naše škole koji se bave raznim sportovima. Naš grad nam pruža mogućnost da se bavimo različitim sportovima.

Svjesni smo važnosti sporta za naše zdravlje i razvoj. To dokazuje većina učenika naše škole koji se bave raznim sportovima i plesovima, što im je omogućeno u našem kvartu i gradu. Otkrili smo da se bave raznolikim sportovima, kako klasičnim tako i onim manje popularnim. Od sportova najzastupljeniji je nogomet, zatim slijedi košarka, tenis, plivanje, judo... Prema provedenom istraživanju naši učenici bave se i raznim vrstama plesova. Od ukupno 45 učenika, njih 16 pleše step, a imamo i 3 mažoretkinje. Široka lepeza sportova kojima se bave naši učenici prikazana je na grafu.

Intervju s PETROM DELAČOM

Nikola Delač, 5. a

Nikola Delač, učenik 5. a razreda, intervjuirao je svog brata Petra, učenika 1. a, razreda koji trenira karate.

Koji sport treniraš?

Karate.

Zašto se baviš tim sportom?

Zato da se znam boriti.

Koliko često se baviš tim sportom?

Dva puta tjedno.

Jesi li se ikad bavio nekim drugim sportom?

Da, judom.

Zašto misliš da je sport važan?

Zato da bi bili razgibani i zdravi.

Od 1 do 10 koliko ti sport važan?

10, vrlo mi je važan.

Jesi li ikad trebao napraviti pauzu od sporta?

Ne, nikada.

Jesu li treneri važni?

Pa jesu.

Kad bi trebao u tri riječi opisati svoj sport koje bi to riječi bile?

Jačina, prijatelji i igranje.

Sa koliko godina se može taj sport početi trenirati?

Od četiri godine pa nadalje.

Je li bilo teško baviti se sportom tijekom karantene?

Nije bilo teško.

Razgovor s Filipom Holjevcem

Intervju vodila: Marina Margetić, 8. c

Nogomet je moja prva ljubav

Filip Holjevac, učenik 8. c razreda, ove je školske godine došao u našu školu iz Sibinja. Razlog dolaska u Zagreb bio je taj što se Filip bavi nogometom i jako je talentiran igrač, te je pozvan u GNK Dinamo.

Od kada se baviš nogometom?

Od svoje se 5 godine bavim nogometom

Gdje igraš i na kojoj poziciji?

U GNK Dinamu i golman sam. Igram u 1. HNL ligi, pioniri.

Ti si se zbog nogometa doselio u Zagreb?

Opiši nam svoj dolazak.

Došao sam 14. 7. 2021. godine. Smješten sam u Dinamovoj kući, ovdje na Ravnicama gdje su smješteni i drugi mladi igrači. Kad sam došao, nedostajali su mi roditelji i prijatelji, ali sam ubrzo stekao nove prijatelje i sad mi je bolje.

Tko te pozvao?

Pozvao me trener Tomislav Butina, sadašnji direktor Nogometne akademije s kojim imam jako dobar odnos. Također, skauti su me vidjeli u Splitu na HNS-ovom turniru i unatoč maloj minutaži, zapazili su da sam dobar golman.

Koliko često imaš treninge?

Treninzi su svaki dan. Nisu teški jer mi ne može biti teško raditi nešto što volim. Trener mi je Dino Julardžija s kojim se jako dobro slažem. Treniramo na velikom Dinamovom stadionu, sat do sat i pol. Ljeti treniramo dva puta dnevno. Čitavo ljeto smo u Zagrebu i imamo treninge.

Koji su tvoji nogometni uspjesi?

Imam puno individualnih uspjeha, ali najbitniji su mi ekipni uspjesi. Istaknuo bih svoj debi u utakmici u Međimurju 15.11.2021.

Što ti nogomet znači?

Nogomet je moja „prva ljubav“, poslije obitelji mi najviše znači.

Vidiš li se i u budućnosti u nogometu?

Da, jer želim poslije svoje nogometne karijere postati trener.

Što bi poručio svojim vršnjacima?

Ako žele uspjeti treba puno odricanja. Ali neka ne odustaju od svojih snova. Neka budu uporni jer slava i uspjesi ne dolaze preko noći.

Razgovor s Vukom Vlahovićem

Intervju vodila: Lana Škarica, 8. c

Nogomet je za mene način života

Vuk Vlahović u našu je školu došao iz Kolašina u Crnoj Gori prije tri godine. Razlog dolaska bio je nogomet.

Molim te, predstavi nam se.

Vuk: Dakle, ja sam Vuk, idem u 8. c razred ove škole i bavim se nogometom.

Od kada se baviš nogometom?

Vuk: Nogometom se bavim već osam godina.

U kojem si klubu? Koja postava?

Vuk: Igram u nogometnom klubu Dinamo i postava mi je lijevo krilo.

Ti si se zbog nogometa preselio u Zagreb.

Opiši nam svoj dolazak.

Vuk: Bili smo s mojim klubom iz Crne Gore na turniru u Markarskoj i onda su me skauti iz Dinama pozvali da dođem na probe tu u Hrvatsku. Preselio sam se ovdje s cijelom obitelji i krenuo ići u školu te naravno upoznao mnoge prijatelje.

U kojem sastavu igraš?

Vuk: Sad smo stari pioniri, a sljedeće godine ćemo biti kadeti.

Koliko treniraš? Jesu li ti naporni treninzi?

Vuk: Treniram svaki dan po sat i pol, nekad 2 sata i treninzi su naravno naporni, ali bez toga ne bi bilo ništa moguće.

Koje si uspjehe postigao i dobivate li neke novce za njih?

Vuk: Postigao sam dosta individualnih uspjeha, tako i s klubom isto. I da, imam stipendijske ugovore koji traju već dugi niz godina.

Što ti nogomet znači?

Vuk: Nogomet mi puno znači, za mene je to način života. Igrajući nogomet sam dosta toga upoznao, putovao, sklopio puno novih prijateljstva, upoznao različite zemlje i kulture. Pored svog školovanja, nogomet mi je najvažnija stvar za sada. Nogomet me i doveo da živim u Zagreb i da idem u ovu školu, i eto, tko zna gdje će me odvesti sutra za par godina.

Što bi poručio svojim vršnjacima?

Vuk: Poručio bih im da naporno treniraju, da se trude i rade jer bez toga nema uspjeha i to se uvijek na kraju isplati. naravno, da rade ono što vole.

Razgovor s Filipom Benkovićem

Intervju vodila:
Marita Batinović

SANJAO SAM DA ĆU BITI NOGOMETAŠ

Filip Benković, bivši učenik naše škole, sada je proslavljeni nogometaš koji trenutno igra u Engleskoj u Leicester City C.T. Filip je podijelio s nama svoja iskustva o nogometu i svojoj jako uspješnoj karijeri.

OD KADA SE BAVIŠ NOGOMETOM?

Nogometom sam s počeo baviti od svoje pete, šeste godine, ali neke tri, četiri godine sam trenirao nogomet i tenis. Na kraju sam se odlučio za nogomet jer sam živio kod stadiona i puno vremena sam provodio na školskom igralištu svoje osnovne škole Antuna Gustava Matoša.

OD KUDA MOTIVACIJA ZA NOGOMET?

Motivaciju pronalazim svakog dana jer nema bolje stvari kad čovjek radi ono što voli. Najveću motivaciju imam u obitelji, oni su mi najveća motivacija, kao i sam taj užitak igranja nogometa. To se ne može usporediti ni sa čim.

U KOJEM SI KLUBU ZAPOČEO IGRATI?

Započeo sam igrati u NK Dinamo. Igrao sam neki turnir u vrtiću i tamo su bili neki ljudi iz Dinama i pozvali su me da dođem u Dinamo. Tamo sam proveo 16 godina. Mogu reći da sam najljepši period života proveo u Dinamu.

NA KOJOJ POZICIJI IGRAŠ?

Igram na poziciji stopera. Kao mladi sam bio napadač, ali s vremenom su me stavili na stopera i drago mi je da je to tako. Više volim defanzivne zadatke, draže mi je nego zabijati golove.

S KOJIM TRENERIMA SI U HRVATSKOJ NAJBOLJE SURADIVAO? KOJEG BI IZDVOJIO KAO NAJBOLJEG?

To je teško pitanje jer sa svakim kojeg sam imao, sam dobro surađivao. Bilo je trenera kod kojih nisam igrao, nekih kod kojih sam stalno igrao. Teško mi je sad izdvojiti nekog trenera, od svakog sam naučio puno toga. Bilo je zbilja velikih imena od Cice Kranjčara u Dinamu, Zokija. Kad sam otišao isto tako, trenutno me trenira Brandon Rogers koji me vodio i u Celticu. Trenirao me i Cvitanović. Ne bi htio sad nikoga izdvajati.

KOLIKO SI DUGO IGRAO NOGOMET U HRVATSKOJ?

Igrao sam od svoje pete, šeste godine pa do svoje 21. godine. I sve to vrijeme sam proveo u Dinamu.

KOJU BI UTAKMICU IZDVOJIO KAO NAJVAŽNIJU?

Imam dvije koje su mi onako najdraže i imam lijepe uspomene. To je utakmica protiv Hajduka na Poljudu gdje sam zbio gol. To mi je jedna od ljepših uspomena, jer kad si na „kvartu“ i ima puno navijača Dinama onda je najljepše „uvaliti“ gol na Poljudu. Druga utakmica je protiv Liona doma i tu sam čuvao Lacazetta i jako sam se dobro osjećao. Odigrali smo jako dobru utakmicu i ta utakmica mi je jako dobro došla kao neko iskustvo. Tada sam osjetio da mogu igrati na visokom nivou.

ZA KOJI SI KLUB NAJPRIJE POČEO IGRATI IZVAN HRVATSKE?

Za Leicester City C.T.

KAKO SI USPIO POSTATI VRHUNSKI NOGOMETAŠ?

Puno se može pričati o tome. Bilo je jako puno odricanja, od samih početaka. Recimo kad bi te društvo zvalo da ideš van ili kad bi te zvali da se družiš kasnije, a znaš da imaš trening ujutro, znaš da se moraš odmoriti ili da moraš odraditi dodatni trening da bi napredovao. To su bili trenuci u kojim je možda teško reći ili presjeći. Ali znaš zbog čega sve to radiš i da će se na kraju sve to isplatiti te samo treba biti dosljedan u tome.

KAKO JE DOŠLO DO TOGA DA TE TAJ KLUB IZABERE KAO SVOG IGRAČA?

Jako puno faktora tu igra ulogu. Evo, Engleska liga u kojoj igram je po meni najteža na svijetu, oni gledaju puno detalja i raspituju se kod jako puno ljudi o igraču, na koji način se ponaša. Vezano za nogomet oni sve znaju, ali veliku ulogu ima i način života i koliko si posvećen nogometu. O svemu tome se raspituju prije nego dovedu igrača u klub.

GDJE I U KOJEM KLUBU SADA IGRAŠ?

Trenutno sam u Leicester City C.T.

JESI LI IKAD BIO OZBILJNIJE OZLIJEĐEN?

Jesam, najveću ozljedu sam imao u Dinamu, imao sam problem s Ahilovom tetivom i to me udaljilo 8 mjeseci. Nakon toga sam se morao vratiti, jako sam bio motiviran i „gladan“ nogometa. Puno je lakše vratiti se kad imaš želju i strast.

Kako vas u klubu u kojem igraš tretiraju kao igrače? Jesu li ti naporni treninzi? U mom klubu sada je to na najvećem mogućem nivou i prate se svi detalji – od prehrane pa do treninga. Moraš doći uvijek prije, ja dođem sat i pol prije i odradim svoj program (to radim radi sebe). Pripremim se u teretani, onda odradim trening koji je dosta naporan zbog intenziteta u ligi. Takvi treninzi su super jer napreduješ kao igrač i osjećaš se moćnije. Isto tako poslije treninga ostanem barem još dva sata i radiš na onome u čemu bi želio napredovati. Tako da meni dan traje od 8 pa do nekih 15, 16 sati, samo u trening centru.

KAKO BI USPOREDIO HRVATSKI S ENGLISKIM NOGOMETOM? U ČEMU SU SLIČNOSTI, A U ČEMU RAZLIKE?

U Engleskoj je puno veći intenzitet, fizički je moćnije, igra se puno brži nogomet. U Engleskoj nemaš puno vremena za razmišljanje, dok u Hrvatskoj možeš „stati“ na loptu, imaš puno više vremena, sve je nekako lagodnije. Makar se i sada digla hrvatska liga, što je super. Engleski nogomet zahtijeva da puno brže razmišljaš i doneseš odluku. U Hrvatskoj su dosta tehnički potkovaniji igrači i igra se lijep nogomet. Engleski nogomet je fizički zahtjevan ali se igra na visokom nivou i vrlo je jak tempo.

TKO JE PO TVOM MIŠLJENJU TRENUTNO NAJVEĆI, NAJUSPJEŠNIJI NOGOMETAŠ?

To je teško pitanje, ima jako puno uspješnih nogometaša. Naš Luka Modrić je jedan od najboljih primjera kada radiš i vjeruješ u sebe, i u onim najtežim trenucima radom možeš doći na najviši nivo i zadržati se tamo ako dovoljno radiš na sebi. Ronaldo je jako dobar primjer kako te maksimalna posvećenost, rad od jutra do mraka, može dovesti na sam vrh i da budeš najbolji nogometaš svijetu. Isto tako Messi, i ima ih jako puno.

A KOJI KLUB JE PO TVOM MIŠLJENJU NAJUSPJEŠNIJI?

Izdvojio bih trenutno Real Madrid koji je možda najveće ime. Manchester City, Bayern koji imaju jako puno novaca i mogu dovesti igrače pa su samim time i jako uspješni.

JESI LI SRETAN KAO NOGOMETAŠ? ŠTO TI SE NAJVIŠE SVIĐA U TVOM SADAŠNJEM NAČINU ŽIVOTA?

Mogu reći da sam sretan kao nogometaš, to sam sanjao da ću raditi, tome sam se posvetio. Naravno da ima dana kad si postavljaš puno pitanja, kad dođu prepreke i kušnje i pitaš se vrijedi li to sve, na koji način popraviti neke stvari. Onda se sjetiš čega si se sve odricao, šta si sve prošao. Samo se treba posložiti u glavi i okružiti se ljudima koji isto tako misle jer je onda puno sve lakše. Svakog dana treba „gristi“ i biti pošten prema svemu tome, ali ponosan i respektirati sve oko sebe i na kraju će se to vratiti trostruko, ja u to vjerujem.

NEDOSTAJE LI TI HRVATSKA? DOLAZIŠ LI ČESTO KUĆI?

Jako mi nedostaje. Znam zašto radim ovaj posao i znam zašto sam udaljen od kuće. Nedostaje mi i obitelji i prijatelji jer sam jako puno povezan, pogotovo sa Zagrebom. Uvijek mi bude najljepše kod kuće, imam puno uspomena i jako se lijepo vratiti kući. Ne dolazim često jer mi ritam u Engleskoj to ne dozvoljava, ali u ljetnoj fazi dobijemo slobodno pa dođem doma gdje provodim vrijeme s prijateljima i obitelji.

IGRAŠ LI SADA I ZA HRVATSKU REPREZENTACIJU?

Trenutno ne igram.

KAKO BI USPOREDIO HRVATSKE S ENGLISKIM NAVIJAČIMA?

Rekao bih kad su derbiji u Hrvatskoj, bolja je atmosfera. Istina je da su stadioni u Engleskoj uvijek puni, ali to nije ta atmosfera koja je prisutna u Hrvatskoj na derbiji. Kad je derbi u Hrvatskoj sve „gori“. Za to se igra nogomet, volim kad na stadionu sve grmi, da se pale baklje. Najbolji osjećaj je kad igraš u gostima i pobijediš, na primjer na Poljudu.

KAO ISKUSAN NOGOMETAŠ KOJI SAVJET BI DAO NOGOMETAŠIMA POČETNICIMA?

Prije svega treba vjerovati u sebe, to je stvarno tako. Treba raditi na sebi i u teškim trenucima vjerovati u sebe, ponekad i treba žrtvovati odlaske s prijateljima na neka druženja jer profesionalni nogomet zahtijeva da mu se u potpunosti posvetiš. Normalno da ponekad nije lako, ponekad je potrebno i opustiti se.

PLANIRAŠ LI SE VRATITI SKORO U HRVATSKU I IGRATI U NEKOM HRVATSKOM KLUBU? ILI PLANIRAŠ SVOJU CIJELU NOGOMETNU KARIJERU ODIGRATI IZVAN HRVATSKE?

Za sada razmišljam da bih volio igrati u ligama petice i napraviti neke uspjehe vani. Dat ću sve od sebe da to napravim. Naravno, jednog dana bih se želio vratiti u Hrvatsku, pogotovo u svoj rodni grad. Do tada mislim da još imam puno posla napraviti vani i puno raditi da se izvučem iz situacije u kojoj sam trenutno. Ne igram puno, i želja mi je da se to promijeni.

Ali eto, htio bih spomenuti da sve ovo što sam postigao do sada i kad sam bio u Dinamu, to su mi olakšali za vrijeme školovanja profesori. Tako da bih htio spomenuti profesoricu Tatjanu Pečinu koja mi je izlazila u susret puno puta, kad god bih imao treninge ili neke utakmice. Isto tako i ostali profesori u OŠ A. G. Matoša. To je isto jedan faktor koji mi je pomogao na mom putu. Bilo je tako i u srednjoj školi, ali osnovna škola mi je u jako lijepom sjećanju jer sam jako puno vremena proveo na „školskom“, iza škole.

Razgovor s Nikolom Morom

Intervju vodila:
Tatjana Pečina

Sretan sam jer radim ono što volim

Nikola Moro, bivši učenik naše škole, sada je proslavljeni nogometaš koji trenutno igra u Rusiji za moskovski klub Dinamo. Intervjuirali smo ga i saznali kako je započela njegova karijera i kako je postao vrhunski nogometaš.

Od kada se baviš nogometom?

Nogometom se bavim od svoje šeste godine, tad sam u kratkom periodu trenirao karate i nogomet pa sam se zbog početka škole morao odlučiti za jedno od toga. Na kraju sam se odlučio nastaviti baviti nogometom.

Od kuda motivacija za nogomet?

Nogomet je nešto što volim i od čega živim, tako da mislim da mi ne treba posebna motivacija.

U kojem si klubu započeo igrati?

Moj prvi klub bio je NK Solin.

Na kojoj poziciji igraš?

Igram na poziciji zadnjeg veznog.

S kojim trenerima si u Hrvatskoj najbolje surađivao?

Kad sam bio u mlađim kategorijama i kasnije u seniorima, prošao sam puno trenera, svaki od njih nešto me naučio i razvio me u svakom smislu. Najveću pozornicu i uspjeh imao sam kod Bjelice, ali cijela ta generacija te godine imala je posebnu emociju i mogu reći da je ta godina skupa s trenerom ostavila dobar osjećaj u meni.

Koliko si dugo igrao nogomet u Hrvatskoj?

U Hrvatskoj sam nogomet igrao 16 godina.

Koju bi utakmicu izdvojio kao najvažniju ili u kojoj si postigao najveći uspjeh?

Najviše pamtim pobjedu protiv Atalante na Maksimiru.

Za koji si klub najprije počeo igrati izvan Hrvatske?

Moj prvi klub u inozemstvu u kojem se i trenutno razvijam je Dinamo Moskva.

Kako si uspio postati vrhunski nogometaš?

Kako bi netko postao uspješan nogometaš, potrebno je najviše odricanja, rada i posvećenosti onome što želiš.

Kako je došlo do toga da te taj klub izabere kao svog igrača?

Vjerojatno su me pogledali nekoliko puta i na račun toga uspostavili kontakt s klubom.

Jesi li ikad bio ozbiljnije ozlijeđen?

2018. godine sam imao prijelom prednjeg križnog ligamenta u lijevom koljenu i oporavlja sam se šest mjeseci.

Kako vas u klubu u kojem igraš tretiraju kao igrača? Jesu li ti naporni treninzi?

U klubu se osjećam odlično i ljudi u klubu nam omogućuju da ne mislimo ni o čemu drugom osim o igri i treningu.

Kako bi usporedio hrvatski s ruskim nogometom? U čemu su sličnosti, a u čemu razlike? Što ti više odgovara u hrvatskom nogometu, a što u ruskom?

Mislim da je u Rusiji puno veći intenzitet igre i da ima više dobrih ekipa, a najveća razlika je infrastruktura i uvjeti oko nogometa.

Tko je po tvom mišljenju najveći, najuspješniji naš nogometaš u sadašnjem vremenu?

Sigurno da je Luka Modrić najbolji i najuspješniji naših nogometaša.

A koji klub je po tvom mišljenju najuspješniji?

Vjerojatno je to Real Madrid.

Jesi li sretan kao nogometaš? Što ti se najviše sviđa u tvom sadašnjem načinu života?

Sretan sam zato što radim ono što volim, a pritom sam uspješan.

Nedostaje li ti Hrvatska? Dolaziš li često kući?

Jako mi nedostaje i svaku priliku iskoristim da dođem kući.

Igraš li sada i za Hrvatsku reprezentaciju?

Ne igram sada za reprezentaciju.

Kako bi usporedio hrvatske s ruskim navijačima? Koji daju igračima veću podršku?

Ruska liga je popraćenija nego Hrvatska, ali to je normalno jer su novi stadioni i odlazak na stadion je užitak.

Kao iskusan nogometaš koji savjet bi dao nogometašima početnicima?

Da uživaju u nogometu i ne opterećuju se uspjehom, te da rade na sebi.

Planiraš li se vratiti skoro u Hrvatsku i igrati u nekom hrvatskom klubu? Ili planiraš svoju cijelu nogometnu karijeru odigrati izvan Hrvatske?

Želim se vratiti, ali ne ubrzo.

Povijest šaha

Šah

Nikola Delač, 5. a

Mnogi će reći da je šah sport, umjetnost, znanost ili kombinacija svega navedenog, ali to nije potpuna definicija. U puno država šah je sport, a u drugima nije. Šah nije klasificiran kao olimpijski sport, ali u bliskoj budućnosti će biti. Imao je svoju prvu olimpijadu u Londonu 1927.

Prvo spominjanje šaha je u 6. stoljeću poslije Krista. Smatra se da je nastao još ranije iz činjenice da je izumitelj igre napravio figuru bojnih kola, oružje već zastarjelo u 6. st.

Legenda grčkog junaka Palameda govori da je on izumio šah tijekom opsade Troje, kako mu ne bi bilo dosadno, ali šah je najvjerojatnije nastao u Indiji. Na starom indijskom jeziku sanskrtu ime šaha je "čaturanga" što znači četverodijelna. Četverodijelna je stari pjesnički izraz za vojsku koja je imala četiri

roda (pješake, konjaništvo, slonove i bojna kola). Neki svejedno misle da je igra nastala u Kini. Godine 1119. odigrana je prva zapisana partija šaha. Najdulja partija šaha u Hrvatskoj trajala je 20 sati!

Vito Vranešić, 2. a

FOOTBALL WORLD CUP HISTORY

Jako volim nogomet i pratim ga otkad znam za sebe. S obzirom da volim i povijest, odabrao sam ovu temu o povijesti svjetskih prvenstava u nogometu. Veselim se idućem prvenstvu u Kataru koje će se održati 2022. godine.

HOST	YEAR	CHAMPION	BEST PLAYER	COUNTRY
Uruguay	1930	Uruguay	Guillermo Stabile	Argentina
Italy	1934	Italy	Oldrich Nejedly	Czechoslovakia
France	1938	Italy	Leonidas	Brazil
Brazil	1950	Uruguay	Ademir	Brazil
Switzerland	1954	West Germany	Sandor Kocsis	Hungary
Sweden	1958	Brazil	Didi	Brazil
Chile	1962	Brazil	Garrincha	Brazil
England	1966	England	Eusebio	Portugal
Mexico	1970	Brazil	Gerd Muller	West Germany
West Germany	1974	West Germany	Grzegorz Lato	Poland
Argentina	1978	Argentina	Mario Kempes	Argentina
Spain	1982	Italy	Paolo Rossi	Italy
Mexico	1986	Argentina	Diego Armando Maradona	Argentina
Italy	1990	West Germany	Salvatore Schillaci	Italy
USA	1994	Brazil	Romario	Brazil
France	1998	France	Ronaldo	Brazil
Korea - Japan	2002	Brazil	Oliver Kahn	Germany
Germany	2006	Italy	Zinedine Zidane	France
South Africa	2010	Spain	Diego Forlan	Uruguay
Brazil	2014	Germany	Lionel Messi	Argentina
Russia	2018	France	Luka Modrić	Croatia
Qatar	2022	?	?	?
USA - Mexico - Canada	2026	?	?	?

Nepoznate medalje

Olimpijske igre su najvažnije sportsko natjecanje na svijetu. Najbolji sportaši naporno treniraju četiri godine. Motivira ih čuveno olimpijsko geslo: „Brže, više, jače!“.

Maštaju o brončanim, srebrnim, zlatnim medaljama koje im sjaje na prsima. Pjevuše svoje himne. Maštaju o slavi i pažnji milijuna gledatelja koji prate tu sportsku svečanost. Atletika, gimnastika, plivanje, košarka, odbojka su neki od najpopularnijih olimpijskih sportova. Osvajači tih medalja postanu velike zvijezde. Ali na Olimpijskim igrama ima sportova koji nisu tako popularni i zanimljivi javnosti. Nepoznati sportovi, nepoznate medalje. Znete li tko su osvajači medalja u biciklizmu na pisti, trampolinu, mačevanju ili hokeju na travi?

BICIKLIZAM

Biciklizam je na Olimpijskim igrama bio u službenom programu svih modernih Olimpijskih igara te stoga spada u red najstandardnijih olimpijskih sportova.

Discipline i kategorije su se kroz povijest bitno mijenjale. Trenutno su programu četiri grane biciklizma: cestovni biciklizam, biciklizam na pisti, brdski biciklizam te BMX. Na Igrama su se pojedine discipline pojavljivale u službenom programu na sljedeći način: Cestovni biciklizam: u muškoj konkurenciji prisutan u programu svih dosadašnjih Igara osim 1900., 1904. i 1908. godine. Konkurencija za žene je uvedena na Igrama 1984. godine.

Biciklizam na pisti: u muškoj konkurenciji prisutan u programu svih dosadašnjih Igara osim 1912. godine. Discipline za žene su uvedene na Igrama 1988. godine.

Brdski biciklizam: uveden u službeni program na Igrama u Atlanti 1996. godine, i to odmah u muškoj i ženskoj konkurenciji.

Biciklizam na pisti, BMX i mountain bike su za naše su prilike ipak egzotika iako im popularnost raste. Za bavljenje tim sportovima dovoljna je velika volja i relativno skup bicikl.

TRAMPOLIN

Trampolin je jedna od gimnastičkih disciplina. Sastoji se od izvođenja skokova na trampolinu, pri čemu vježbač mora u zadano vrijeme izvesti što više gimnastičkih elemenata kao što su salta, okreti, vijci, i sl.

Natjecanja se u trampolinu izvode u pojedinačnoj konkurenciji te u sinkroniziranom trampolinu, kada dva vježbača usporedno izvode istu vježbu. Trampolin je uveden na Olimpijske igre 2000. godine. Mnogi su skloni maknuti taj sport s programa Olimpijskih igara s obzirom na tendenciju MOO-a za smanjenje preglomaznih Igara. Hrvatski sportaši dosad nisu našli previše interesa za ovaj sport.

HOKEJ NA TRAVI

Hokej na travi na se na Olimpijskim igrama prvi put pojavio na Igrama u Londonu 1908. godine, te je s prekidima ostao u programu do danas. Za žene su natjecanja uvedena na Igrama u Moskvi 1980. godine.

Hokej na travi je najstarija znana igra sa štapom (palicom) i loptom. Povijesni spisi kazuju da su starovjeke civilizacije igrale tu igru, ali ne postoji jedinstven pokazatelj gdje i kad se točno počelo igrati.

MAČEVANJE

Mačevanje u širem smislu označava boričku vještinu u kojoj se dva protivnika bore hladnim oružjem (mačem, sabljom, nožem) koje drže u ruci te njime pokušavaju ubosti ili sasjeci protivnika. U užem smislu, mačevanje se koristi kao naziv sporta u kojem se dva natjecatelja bore propisanim oružjem te zaštićeni odgovarajućom zaštitnom opremom.

Mačevanje je kao sport uključen u program modernih Olimpijskih igara već na Igrama u Ateni 1896. godine. Ipak, zbog brojnih razlika u postojećim pravilima u prvim godinama tog sporta bilo je dosta nejasnoća, koje su konačno razriješene 1913. godine osnivanjem Međunarodnog mačevalačkog saveza. Ta se godina smatra i početkom razvoja moderne ere mačevalačkog sporta. Mačevanje je i jedna od disciplina modernog petoboja.

MODERNI PETOBOJ

Moderni petoboj je sport koji se sastoji od natjecanja u 5 različitih sportova - mačevanju, streljaštvu, jahanju, plivanju i trčanju. Zbrajaju se rezultati iz svih sportova i tako se dobije konačni plasman. Naziv moderni je dodan kako bi se ovaj sport jasno razlikovao od atletskog petoboja, koji uključuje sasvim druge discipline. Moderni petoboj je kao sport predložio Pierre de Coubertin, osnivač modernih OI.

Moderni petoboj je uključen na Olimpijske igre na Igrama u Stockholmu 1912., i od tada je stalno u programu Igara. Timsko natjecanje je uvedeno 1952. ali je 1992. ponovno izbačeno iz programa Igara. Natjecanje u ženskoj konkurenciji je uvedeno u program Igara 2000. godine.

Premda olimpiizam danas propagira sasvim suprotne ideale, glavna ideja tog sporta je da prikaže vještine idealnog vojnika. Prema Coubertinu, sport simulira vještine vojnika iz konjičkog odreda koji se nađe iza neprijateljskih linija: mora jahati po nepoznatom terenu, boriti se mačem i pištoljem, trčati i plivati. Hrvatska nema pravog idealnog sportaša vojnika koji će pucati zračnim pištoljem kalibra 4.5 mm na udaljenosti 10 m iz stojećeg stava, mačevati po modelu svatko sa svakim, plivati 200 metara slobodno, jahati na stazi 350-400 metara sa 12 do 15 prepona i na kraju trčati 3000 metara.

SOFTBALL

Softball (od engleskog naziva softball, koji dolazi od riječi soft što znači mekan i riječi ball što znači lopta) je momčadski sport u kojem se loptica udara palicom. Osnovni cilj igre momčadi u napadu je udariti bačenu lopticu na način da prije nego li protivnička obrana lopticu uhvati igrači napada <osvoje> neku od četiri označene baze. Softbol je podvarijanta bejzbola koja se igra na manjem terenu i s nešto većom loptom, te je primjerenija natjecanjima žena i mlađih dobnih kategorija od standardnog baseballa.

Softball za žene je standardni sport na Olimpijskim igrama od Igara u Atlanti 1996. godine. Softball uklonjen je iz programa za 2012. i 2016. godinu, ali je dodan, zajedno s bejzbolom, za Ljetne olimpijske igre 2020.

Izvori:

Wikipedia; <https://www.jutarnji.hr/naslovnica/sedam-olimpijskih-sportova-koje-malo-tko-zna-i-prati-3886215>

NEOBIČNI SPORTOVI

Osim (uvriježeni) sportova koji su svima poznati zahvaljujući sportašima čije uspjehe pratimo, postoje i manje poznati neobični sportovi. Neki od njih su čudni, neki smiješni, neki nelogični, a svi su uglavnom zabavni za one kojima se njima bave i one koji ih prate. Za vas smo „pročešljali“ web stranice i pronašli najzanimljivije neobične sportove te vam ih predstavljamo. Možda potaknemo neke od vas da se započnu baviti nekim od ovih neobičnih sportova.

Neobični sportovi sa životinjama

Utrka nojeva

Utrke nojeva zabranjene su u većini europskih zemalja, ali nisu u Americi i Africi gdje se ovakve utrke redovno održavaju. Prva utrka nojeva održana je u Keniji. Iako se nojevi mogu jahati poput konja, postoji posebna oprema za jahanje nojeva, poput posebnih uzdi i sedla, a samim životinjama mnogo je teže upravljati nego konjima. Nije teško natjerati noja da trči, ali zaustaviti ga, nije tako lako. Nojevi su prilično buntovne i neposlušne ptice. Na utrkama nije rijetkost vidjeti da noj trči sam, jer je odbacio svog jahača. U ovim utrkama nojevi u trku dostižu brzinu od oko 70 km na sat.

Surfanje za pse

Natjecanje surfanja za pse je osnovano 2016. godine u svrhu promocije psećeg surfanja i ujedno kao humanitarni događaj prikupljanja donacija za pse lualice iz sjeverne Kalifornije. Tijekom treniranja psi se privikavaju na ravnotežu na dasci i ritam valova. Žiri pse ocjenjuje prema samopouzdanju koje pokazuju na daskama, prema trajanju surfanja i modnom izrazu. Psi razvijaju i svoj vlastiti 'stil' surfanja. Neki psi vole biti na prednjem dijelu daske, drugi vole biti na kraju ili postrance. Buldozi, na primjer, vole ležati dok surfaju.

Polo na slonovima

Polo na slonovima započeo se igrati početkom dvadesetog stoljeća u Nepalu, a danas je rasprostranjen i u drugim azijskim državama, Indiji, Šri Lanki, Tajlandu, gdje je jedan od najdražih vrsta sportova. Igra se u parovima, dva igrača na jednom slonu čine jedan tim. Jedan igrač upravlja slonom, a drugi gura loptu, nastojeći pogoditi gol. Pobjednički je tim onaj koji postigne najviše golova. Polo sa slonovima pozitivan je, jer se natjecanja organiziraju s ciljem prikupljanja novca za zaštitu slonova.

Odbojka na livadi

Drugi naziv za ovaj sport je 'fistball'. To je zapravo odbojka koja se igra na ogromnoj livadi dužine 50 metara i širine 20 metara, a razlikuje se po tome što lopta smije jednom odskočiti od zemlje unutar terena i nije dopušteno igrati nogom. „Fistball“ se igra na nogometnim terenima i igrači su odjeveni kao nogometaši. Svaki tim ima pet članova, a cilj je ne dopustiti da lopta odskoči dvaput unutar vlastitog prostora, odnosno zabiti neobranjivo šakom ili gornjim dijelom ruke u suparnikov teren. Ova čudna verzija odbojke u Švicarskoj, Njemačkoj i Austriji jako je popularna, dok je u Hrvatskoj potpuno nepoznata.

Rolanje sireva

Ova sportska disciplina održava se samo u Ujedinjenom Kraljevstvu. Veliki sir pusti se de se kotrlja sa visine, a natjecatelji trče za njim. Pobjednik je onaj koji prvi stigne do dna staze i za nagradu dobiva sir.

Šahovski boks

Chessboxing, sport u kojem se natjecatelji naizmjenično boksaju i igraju šah u ringu, postaje sve popularniji u Europi. Dva natjecatelja igraju šest rundi šaha i pet rundi boksa, a ako je rezultat izjednačen, pobjednik je borac koji je skupio više bodova u boksu. Runde šaha traju četiri minute, a boksa tri minute. Natjecatelji su opremljeni za boks, no rukavice se skidaju tijekom šaha. Dok igraju šah, natjecatelji imaju čepiće za uši i slušalice kako bi se lakše koncentrirali.

Nogomet na biciklima

Domišljati Japanci igraju nogomet na biciklima! Ovaj, nimalo jednostavan sport kombinacija je košarke, nogometa, hokeja na travi i biciklizma.

Iznenaduje nas da ovo nije nov sport. Cycle ball izmišljen je 1893. godine. Pravila igre vrlo su jednostavna. Ekipe se sastoje od dva igrača koji na biciklima pokušavaju zabiti što više golova drugoj ekipi. Loptu je dozvoljeno udarati svim dijelovima bicikla, ali i glavom, osim u slučajevima kad se brani gol. Bicikli koje natjecatelji voze posebno su dizajnirani, tako da nemaju kočnice ni brzine.

Bossabol

Timski sport koji je nastao u Španjolskoj, kombinira elemente odbojke, nogometa i gimnastike s glazbom. Na trampolinu se igra odbojka uz zvukove sambe. Zvuči jako privlačno i zabavno, a zaista i jest. Bossabal je izuzetno popularan na Kubi i u Brazilu.

Podvodni hokej

Igrači rone na dah, a utakmica se igra s dvije ekipe od šest igrača u vodi, te četiri izvan bazena kao zamjenom. Umjesto kacige nose maske. Klizaljke su zamijenili perajama. Pak umjesto na ledu, manjim palicama, udaraju pod vodom. Igrači tijekom igranja nisu u mogućnosti koristiti uređaje za disanje poput opreme za ronjenje, već moraju zadržati dah. Igra je nastala u Engleskoj 1954. godine. Podvodni hokej sada se igra širom svijeta.

Peglanje u zraku

To je sportska disciplina u kojoj sudionici odabiru vrlo neobična mjesta, poput vrha planine, nabujale rijeke ili krov automobila za prakticiranje ovog krajnje bizarnog sporta. Sudionici pokušavaju dokazati kako je odjeću je moguće ispeglati i u zraku, vozeći bicikl, spuštajući se zip linijom, verući se planinom, pod vodom, na dasci za sufranje, na ledu, u pustinji, mogućnosti su bezbrojne.

Izvori:

<http://kresnice.com.hr>
<https://www.tportal.hr/fun/clanak/vole-li-psi-stvarno-surfati-20120627>
<https://www.wish.hr/7-najneobicnijih-sportova-svijeta/>
<https://hr.freekaamal.net/post/1786209/>

VIJESTI O SPORTSKIM NATJECANJIMA

Rea Kovačić, 7. d

DALJINSKO JAHANJE

Finale Croatia cup-a (daljinsko jahanje), Barban, Istra – 30. 10. 2021.

U subotu 30. 10. 2021. godine u Barbanu sudjelovala sam na utrci u daljinskom jahanju. Natjecala sam se kao juniorka i članica kluba KK Husar. Jahala sam na konju 7 GDRAN –1 SHEFIKA. Shefka i ja otrčale smo utrku od 64 km i završile na 6. mjestu. Tijekom utrke bila sam sretna i uzbuđena, a najviše ponosna na Shefiku i naravno svoj tim.

Koji je u ukupnom poretku završio na drugom mjestu! A u pojedinačnom poretku u juniorima Shefika i ja u svojoj prvoj sezoni završile smo na 9. mjestu od 40 juniora!

Datum: 9. 11. 2021.

Autor članka: Sara Zubčić, 7. b

10/10/21 29. ZAGREBAČKI MARATON

Maraton je najduža trkačka atletska disciplina, općenito se maraton smatra najtežom atletskom disciplinom. Zagrebački maraton je pokrenut 1992. godine na inicijativu tadašnjeg Izvršnog odbora Atletskog društva Veteran. Na prvoj trci, održanoj 11. listopada 1992. godine, na cilj je stiglo 70 sudionika, od čega samo 4 žene.

Staza se dosta mijenjala u prvih 13 godina, sve do 2004. godine, kada je startno-ciljni prostor pomaknut u sami centar grada, na Trg Bana Jelačića, s poluokretima u Dubravi i Črnomercu, što se pokazalo jednim od ključnih organizacijskih elemenata koji je donio "novu eru" Zagrebačkog maratona.

Ovogodišnji maraton održan je 10. 10. 2021., a meni je poseban, jer sam gledala ujaka kako trči. Maraton je startao na Trgu bana Jelačića, a uzbuđenje je bilo veliko i na stazi i u publici.

Kratko sam razgovarala s ujakom prije utrke:

Zašto trkači imaju različite boje?

Zbog lakše prepoznatljivosti sudionici imaju različite boje; maratonci imaju plave boje, polumaratonci crvene, a trkači žute boje.

Ima li maraton određeno vrijeme trajanja?

Da, limit maratona je pet sati i tri deset minuta.

Što za tebe znači sudjelovanje na maratonu?

Znači mi puno, za mene je taj dan poseban, nešto poput slavlja sporta, druženja i probijanja vlastitih granica.

Bila sam oduševljena atmosferom i detaljnom organizacijom maratona, a više informacija možete pročitati na <https://www.zagreb-marathon.com/hr/>.

Ema Utješinović, 7. d

JESTE LI IKADA ČULI ZA SINKRONIZIRANO PLIVANJE?

E pa ove tri cure jesu i bave se tim sportom već dosta dugo. Pitala sam Milu Ružić, Doroteu Zlabnik i Anu Ivandu koje treniraju u klubu sinkroniziranog plivanja „ŠASK“ par pitanja o ovom sportu. Naime Ana i Dorotea pohađaju osnovnu školu dok Mila već ide u srednju školu, i to u 15. gimnaziju znanu kao bivši Mioc. Ana ide u sedmi razred, a Dorotea u osmi. Sve tri cure treniraju dosta dugo i vrlo ozbiljno shvaćaju ovaj sport. Uz to one su i dio moga tima, a ja sam Ema Utješinović iz 7. d razreda i intervjuirala sam ove tri cure, moje divne prijateljice kako biste i vi imali tu čast doživjeti težinu ovog sporta barem malo. Za sve one koji ne znaju, sinkronizirano plivanje je spoj plesa, gimnastike i plivanja u vodi. Treninzi su česti i teški. Pet puta tjedno po tri sata. Pred natjecanja treninzi su puno zahtjevniji i duži. Ovo je timski sport pa jedino vrijeme kada sve možemo biti zajedno na treninzima su školski praznici. Tada su treninzi još češći i duži pa su nama školski praznici više kao još teži i duži tjedan.

Zašto ste se baš odlučile za taj sport?

„Kao djevojčica vidjela sam neku stariju djevojku na plaži kako izvodi svakakve pokrete u vodi. Otišla sam i popričala s njom te mi je ona rekla kako trenira sinkronizirano plivanje. Bila sam oduševljena. Iako su prošle godine od kada sam krenula trenirati ona mi je i dalje glavna inspiracija.“ kaže Mila.

„Odobrala sam sinkro zato što mi se činio kao jedan zabavan, ali i težak sport, u kojem bi mogla puno toga novoga naučiti te upoznati nove ljude.“ rekla mi je Ana.

„Kao mala uvijek sam se voljela igrati i izvoditi nekakve gluposti u vodi, uz to jako sam voljela i more. Jedan dan su me roditelji odveli na bazen i pokazali mi sinkronizirano plivanje. Jako mi se sviđelo te sam odlučila otići na probni trening. Nakon probnog treninga odmah sam se zaljubila

u taj sport i odlučila nastaviti s treniranjem.“ odgovorila mi je Dorotea.

Kako usklađuješ školu i ostale obveze uz treninge?

„Teško je, ali imam dobru motivaciju za učenjem i uspjehom. Trudim se što bolje uskladiti školu i treninge te ostale obaveze. Upravo zato što imam tako puno obaveza i malo vremena ih i izvršavam jer znam da kasnije neću.“ rekla je Mila.

„Usklađujem ih tako da si isplaniram u nedjelju cijeli idući tjedan te se pokušavam držati toga tako da sve stignem.“ kaže Ana.

„Dosta teško. Budim se u pet ujutro kako bih učila ujutro jer inače ne stignem. Idem dosta rano spavati, oko devet sati da se mogu probuditi i učiti kako spada. Iskorištavam svo svoje slobodno vrijeme za učenje.“ rekla mi je Dorotea.

Mišliš li se ovime baviti dalje u životu?

„Koliko god se ja posvećivala ovome na kraju znam da u Hrvatskoj nema nigdje gdje bi se profesionalno bavila ovim sportom iz razloga jer se od njega ovdje ne može živjeti. Nažalost zbog slabe popularnosti rijetko tko živi od ovoga. Unatoč ovome svemu ne znam hoće li me vode odvesti u putove trenerice, ali ne zamaram se time previše. Najviše se fokusiram na školu jer bi se voljela baviti nekom vrstom znanosti kao npr. medicina, fizika i slično.“ odgovorila mi je Mila.

„Iskreno nisam još sto posto sigurna, no mislim da imam previše važnijih obaveza od sinka pa da nažalost više ove godine neću nastaviti trenirat.“ rekla mi je Ana.

„Mislila sam i mislim da budem, sada ne mislim od toga odustati jer sam potrošila sedam godina svog života na taj sport. Mislim se baviti time profesionalno iako mislim da neću imati neke koristi od toga, ali to je više za moju dušu.“ kaže Dorotea.

I tako samo mi završili s mojim intervjuom. Nadam ste da ste bar malo osjetili tu težinu sporta i kolika organiziranost treba biti uključena ovdje da bi sve funkcioniralo.

Arijana Budimir, 7. c

Dragi učenici i roditelji, tražite li aktivnost za sebe ili svoje dijete? Rekreativnu u kojoj ćete uživati, razgibati se i ujedno upoznati dobro društvo?

Evo, predstavljam Vam ples STEP.

Znam da po našoj školi kruže priče kako je step „jako naporan“, da se „lome koljena“ i da je trenerica Jasminka „strašna kao zmaj“. Mogu Vam osobno potvrditi da to nije tako.

Stepom se bavim već 6 godina a trenerica Jasminka Zajec (plesni pedagog i koreograf) nam je kao druga mama. Ne samo da nas uči plesnim pokretima, ona ujedno s nama prolazi i kroz sve naše faze odrastanja te nas potiče u razvijanju odgovornosti i samostalnosti (... inače te ne vodi na natjecanja ako stalno kasniš i gubiš stvari). Tu su i mlađe trenerice Ivana, Barbara, Marija i Helena koje su nam pravi uzori kakve bi trebale biti današnje djevojke. Također plesni studio Step by Step nudi i mama (a i tata) mogućnost treniranja jer za ples nikad niste prestari.

A ako ima i neki zainteresirani dečko: „Prijavi se i pleši! Nemoj se sramiti!“ Step boysima koji su nastupali u Supertalentu na Novoj TV nitko se nije rugao, dapače svi smo navijali.

Sad malo o samom plesu ... step je bučan, veseo i ritmičan ples gdje stopala proizvode glazbu. Da bi zvuk bio jači koriste se posebne cipele s metalnim pločicama na petama i prstima (steperice). I jako je očita razlika između pravog i krivog pokreta (ne možeš se sakriti ako zvučiš kao slon dok svi tupkaju prstima ...ali ne brini sve se da usavršiti).

Ipak najbolje od sveg su mi druženja s prijateljicama, kratki razgovori dok jurimo tramvajem na trening, zajednička ljetovanja u Kraljevici (uz treninge naravno) i natjecanja po Hrvatskoj ali i u Njemačkoj (grad Riesa).

Tara Topolnjak, 8. c

PLES ČOVJEKA ČINI SRETNIM

Svaki ples, pa tako i step, iako nije službeno priznat kao sport, ima puno zajedničkih točaka sa sportom. To možda na prvu i nije vidljivo. No krenimo ispočetka.

Ples mi se uvukao u život kad sam imala šest godina. Već sam tada uživala u plesu kao ni u čemu drugome što sam probala. S godinama pretvorio se u moj prekrasan hobi i ostvareni san. Kada je u pitanju ples, za mene postoji samo moto: Gdje postoji volja, postoji i način. Ples nikada nisam gledala kao nešto što moram, to je jednostavno ono što želim. Za mene nije bilo te zadaće, bolesti, umora ili stresa koji bi me spriječili da izađem na plesni podij. Ples čovjeka čini sretnim, oslobađa ga granica koje si je sam nametnuo, ples spaja ljude. Čovjek koji pleše, čovjek je ljubavi.

Na ples gledam kao izazov i priliku za učenje i napredak. Često možemo čuti tvrdnje kako ples nije sport, no svaki ozbiljan plesač dobro zna koliko je ples kompleksan i zahtjevan. Puno je treninga, discipline i odricanja. Postoje različite vrste plesa, a moj omiljeni je step. To je veseo, ritmičan i bučan ples prilikom kojega se korištenjem stopala proizvode različiti zvukovi. Puno puta me rastuži kada netko misli i kaže da ples nije sport. To je ujedno i umjetnost kojoj nije nametnuta nikakva granica jer tijelo radi ono što osjeća. Stoga plešite jer ples je ljubav, ali i zdravlje za tijelo i dušu!

Rita Sinanović, 6. a

PLES

Mama je već odmalena primijetila moju ljubav prema plesu. Zatim me sa tri godine upisala u dječji balet. Tamo sam bila dvije godine, a zatim sam se preselila u Plesni studio Step by Step. Bila sam jedna od najmlađih.

Trenerica je odmah vidjela talent u meni. Tako sam 2017. godine nastupala na Supertalentu. Išla sam na puno natjecanja i sklapala nova prijateljstva. Također sam posjetila puno gradova i država. To su npr. Osijek, Split, Velika Gorica, Dubrovnik, Njemačka, Češka, Slovenija... Najviše plešem show dance i step. Treninge imam 5 puta tjedno po 3-4 sata što je ponekad naporno, no osvojene nagrade dokazuju da se trud isplati. Obožavam plesati zato što me opušta i mogu pokazati svoje emocije kroz ples. Savjetujem svima da se upišu na ples zato što mogu steći nova prijateljstva i biti zdravi.

Marina Margetić, 8. c

ZAGREBAČKE MAŽORETKINJE

Zagrebačke mažoretkinje su mažoretkinje grada Zagreba i najveći su i najnagrađivaniji mažoret sastav u Europi. Članice su Europskog mažoret saveza i Hrvatskog mažoret saveza.

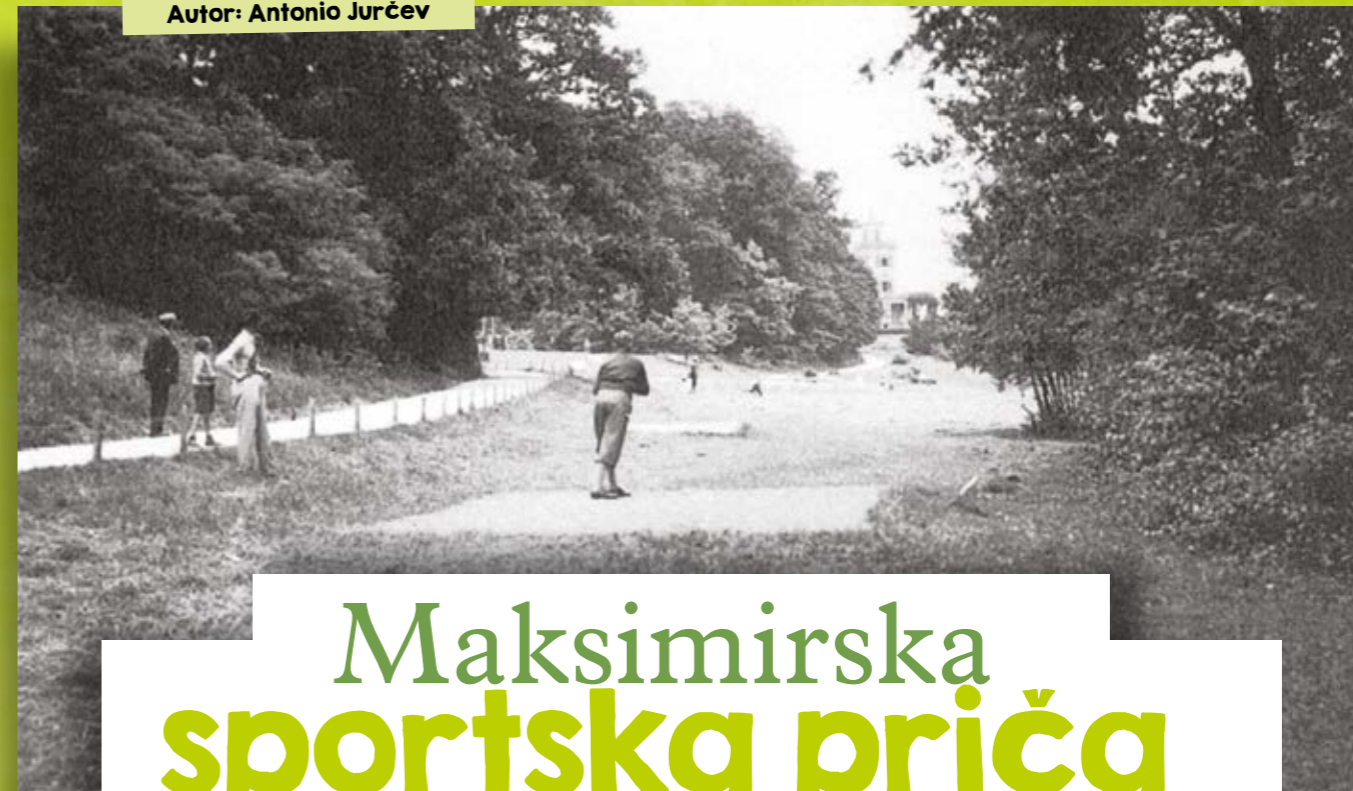
Mažoret ples je nastao na vrlo zanimljiv način i ima mnogo teorija. Neki tvrde da je nastao u Francuskoj krajem 18. st. Na paradama su plesačica zamijenile dirigente tako da su štapovima pokazivale smjer kretanja. Kasnije u to su uključile i plesne korake. Neki tvrde da su nastale od švicarskih bacača zastava. A neki tvrde da su prvo nastale u Americi. Zagrebačke mažoretkinje osnovane su u kolovozu 1993. godine, a prvi nastup su imale u Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog. Prvakinje Hrvatske su bile 21 puta, a prvakinje Europe 17 puta. Godišnje imaju više od 150 nastupa i najviše se nastupa održava na Maksimirskom stadionu. Od osnutka održale su preko 4000

nastupa te ih je bivši gradonačelnik, Milan Bandić, prozvao najboljim ambasadoricama Zagreba, a Zagrebačka turistička zajednica jedinom živućim suvenirom grada. Od 2012. godine čuvarice su ključeva Zagreba. Njihove prepoznatljive plave uniforme tijekom godina su se mijenjale. U samom početku bile su „HOME MADE“. Bile su kombinacija boja tamnoplava-svijetloplava-žuta. Veliki redizajn je bio 1995. kada je Turistička zajednica grada Zagreba zbog njihove popularnosti tražila da se izrade prepoznatljive uniforme. TZGZ je financirala i angažirala profesionalnu dizajnericu. Još jedan redizajn je bio prije Europskog prvenstva mažoretkinja 1999. koji je bio održan u Zagrebu. Nekoliko

dizajnerica dobilo je zadatak da se boje moraju zadržati, brend mora biti prepoznatljiv, a uniforma se mora osuvremeniti i postati žensvenija. Od tada se nisu puno mijenjale, samo su dodani neki detalji kao što su potamnjene boje, detalji oko struka i na ramenima. Za vrijeme godišnjih treninga odrade više od 2500 sati. Oni se održavaju u više dvorana: Dinamov stadion, Palmotičeva ulica, Hercegovačka, ... Imaju 13 trenera, 4 stalno zaposlena djelatnika u upravi, 15 povjerenika, 10 savjetnika i koreografe iz Hrvatske, Rumunjske i Francuske. Vode i vlastiti blog na kojemu objavljuju mnoge zanimljivosti o timu, ali i o gradu Zagrebu. Na blogu se mogu pogledati i slike s nastupa i koncerata. Preporučam da ga pogledate ako vas zanima još informacija o njima. Također ako ste zainteresirani upisati se u mažoretkinje, početkom svake školske godine održavaju se audicije za djevojke od 3 do 25 godina.

Autor: Antonio Jurčev

Maksimirska sportska priča

Sport i rekreacija u kvartu Maksimirska naselja bilježe dugu tradiciju. Stoga se područje samog Parka Maksimir i ravnica južno od parka smatraju kolijevkom zagrebačkog sporta.

Živimo u prekrasnom kvartu, jednom od najzelenijih oaza Zagreba. Integrirani u maksimirsku šumu koja omeđuje sjeverne granice kvarta Maksimirska naselja (o.a. češće korišten naziv za kvart je Ravnice), uživamo sve blagodati rekreativnog hodanja i trčanja, ali i raznovrsnih mogućnosti bavljenja profesionalnim sportom. Pritom, često ostajemo uskraćeni za činjenice koje opisuju važnost ovog područja za povijesni razvoj sporta u Republici Hrvatskoj, kao i za činjenicu da se u krugu od samo 300 metara od naše stare školske zgrade u Jakićevoj ulici stvarala povijest zagrebačkog i hrvatskog sporta.

Priča o sportsko-rekreacijskim sadržajima u našem kvartu kreće 1845. godine kad je na Prvom maksimirskom jezeru uređeno manje kupalište s nekoliko kabina, a na istom je jezeru 1853. godine otvoreno prvo zagrebačko klizalište. U drugoj polovici 19. stoljeća zimi se na zaleđenom jezeru igrao i hokej na ledu i *curling*, a na snijegom prekrivenim maksimirskim brežuljcima i stazama skijalo se i sanjkalo. Tijekom toplijih mjeseci u parku se šetalo i trčalo, a vožnja čamcima na Prvom maksimirskom jezeru bila je u to vrijeme najomiljenija zagrebačka rekreativna aktivnost. Izgradnjom pruge konjskog tramvaja (o.a. popularne Konjke) sve do ulaza u Park Maksimir 1892. godine, Zagrepčani su još češće boravili u parku. Krajem 19. stoljeća tu su se održavale brojne biciklističke utrke, kao i konjičke i druge zabavno-rekreacijske priredbe. Vjerojatno najznačajniji trenutak za sportsku povijest našeg kvarta zbio se 1912. godine kad je na prostranim ravnica južno od maksimirske šume, gdje je danas smješten stadion

Maksimir, Hrvatski akademski športski klub (HAŠK) uređio zemljište koje im je nadbiskup Antun Bauer dao u povoljan zakup na šest godina. Uz novouređeno HAŠK-ovo igralište i tribine koje su mogle primiti 1090 gledatelja, tih godina je stvorena prva zagrebačka sportsko-rekreacijska zona. Osim nogometnog igrališta, uz njega se uređuje atletska staza i dva igrališta za tenis, a kasnije se razvijaju i ostali sportovi poput konjičkog sporta, streljaštva i gađanja glinenih meta. Iako HAŠK-ovo igralište nije bilo prvo uređeno nogometno igralište u Zagrebu, danas je to najpoznatiji nogometni stadion u Republici Hrvatskoj na kojem od 1948. godine igra nogometni klub Dinamo te na kojem je Hrvatska nogometna reprezentacija odigrala najviše utakmica kao domaćin.

Brzim razvojem novih sportova nakon završetka Prvog svjetskog rata, i u Zagrebu raste interes za sport. Upravo područje našeg kvarta početkom 20-ih godina 20. stoljeća postaje važno za razvoj zagrebačkog i hrvatskog sporta. Budući da su HAŠK-ovi sportski tereni bili smješteni neposredno uz Prvo maksimirsko jezero, klub je 1921. godine uspio ishoditi dozvole za održavanje vaterpolskih treninga na jezeru te organiziranje javnih plivačkih utrka i vaterpolskih utakmica. Tako je 1922. godine na istom jezeru organizirano natjecanje u plivanju i skokovima u vodu te prva zagrebačka vaterpolo utakmica. Na HAŠK-ovim teniskim terenima

Priča o našoj školi kreće 1933. godine, u Jakićevoj ulici, neposredno uz HAŠK-ovo igralište

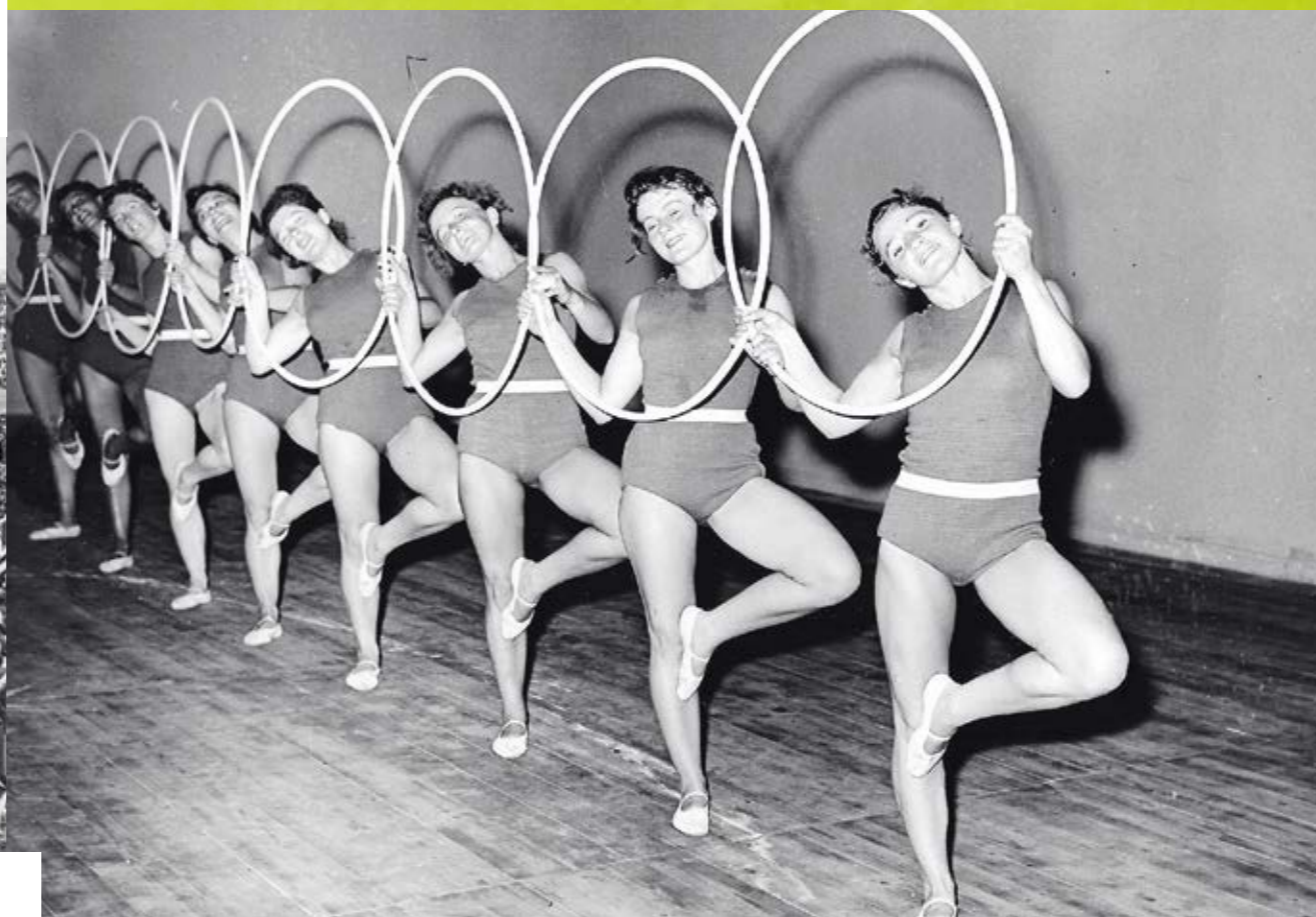

U školi se poticalo učenike na bavljenje i drugim sportovima kao što su gimnastika, ritmičko-sportska gimnastika, stolni tenis, šah, košarka, rukomet i nogomet.

u Maksimiru održano je 1927. godine prvo Davis Cup natjecanje u Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca. U idili maksimirskih livada i brežuljaka, Golf klub Zagreb otvorio je 1931. godine prvo igralište za golf u jugoistočnom dijelu Europe Na križanju Maksimirske ceste i Ulice Svetice izgrađen je 1934. godine veliki stadion za jubilarni sokolski slet povodom obilježavanja 60 godina osnutka Hrvatskog sokola. Bila je to najveća sportska građevina posvećena tjelesnom vježbanju u jugoistočnoj Europi. Na stadion površine 120.000 četvornih metara, dimenzija glavnog vježbališta duljine 170 metara i širine 117,5 metara, odjednom je moglo stati 5045 vježbača. Ukupni kapacitet stadiona sa stajaćim mjestima uz samo sletišta iznosio je 50.000 gledatelja pa je sokolski slet održan tijekom ljeta 1934. godine bio prva masovna sportska manifestacija u Zagrebu. Na istom stadionu odigrana je 24. srpnja 1938. godine prva međunarodna utakmica nogometašica u tadašnjoj Kraljevini Jugoslaviji, između ekipa HAŠ Zagreba i Brna. Stoga sve prije navedene sportsko-rekreacijske aktivnosti od sredine 19. stoljeća potvrđuju tezu kako je područje Parka Maksimir kolijevka zagrebačkog sporta te ujedno najtradicionalnija sportsko-rekreacijska zona u Republici Hrvatskoj.

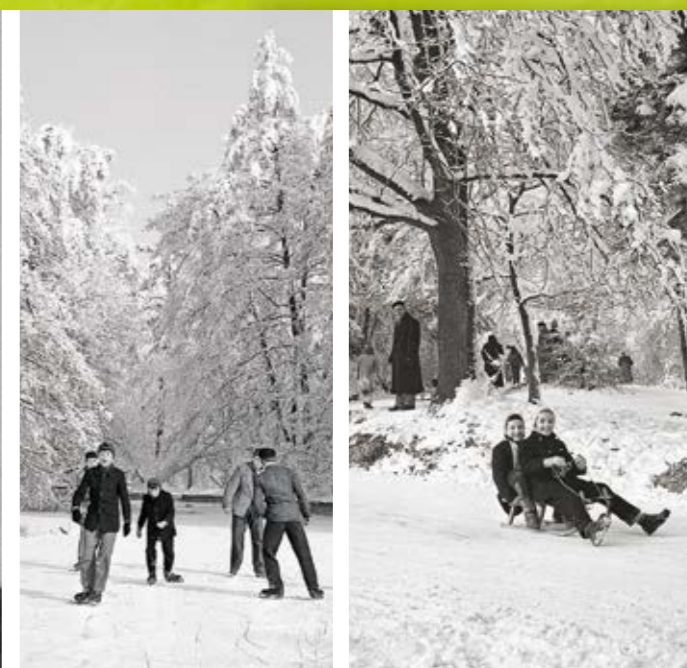
Tekstilac, NK Željeznička kolonija Maksimir, odnosno kasnije NK RIZ Odašiljači Zagreb te proslavljeni Ženski nogometni klub Maksimir. Prvi klub za orijentacijsko trčanje u Zagrebu i bivšoj državi osnovan je 1981. godine u Maksimiru, što je bio početak razvoja tog sporta na ovim prostorima. Snažan sportski karakter kvarta potvrđen je 1978. godine izgradnjom Sportsko-rekreacijskog centra „Maksimirska naselja“ te 1992. godine izgradnjom Teniskog centra Maksimir.

A priča o našoj školi kreće 1933. godine, u Jakićevoj ulici, neposredno uz HAŠK-ovo igralište. Od prvih dana rada osnovne škole, za potrebe odvijanja nastave fizičkog odgoja korišteno je susjedno nogometno igralište i atletska staza. U našoj školi 1959. godine je osnovano Školsko sportsko društvo „Dinamo“, čime smo uspostavili blisku suradnju s nogometnim i atletskim klubom Dinamo. Tako su primjerice naši učenici škole od malih

Na području Svetica, gdje se nekad nalazio Sokolski stadion, 1965. godine izgrađen je sportski centar s nogometnim igralištem, atletskom stazom, otvorenim bazenom te raznim sportskim sadržajima poput teniskih terena, igrališta za košarku, nogomet, rukomet, bacališta za koplja i kugle. Osim HAŠK-a i NK Dinama, u kvartu su djelovali i drugi nogometni klubovi: NK

nogu imali priliku trenirati na atletskim terenima najvećeg zagrebačkog stadiona. U školi se poticalo učenike na bavljenje i drugim sportovima kao što su gimnastika, ritmičko-sportska gimnastika, stolni tenis, šah, košarka, rukomet i nogomet. Tako je naša škola od 60-ih godina 20. stoljeća bila jedna od najistaknutijih osnovnih škola u odgajanju mladih sportaša u Zagrebu, ali i šire. Teško

bi bilo pobrojati sve rezultate i uspjehe, priznanja, plakete, diplome, pehare i odličja koje su učenici Osnovne škole Antuna Gustava Matoša osvojili u proteklih 60-ak godina od kada smo sudjelovali na raznim europskim, državnim i republičkim sportskim natjecanjima i prvenstvima. Osim mnoštva najsajnijih odličja koja su osvojili na gradskim i republičkim sportskim natjecanjima, naši učenici su u svojim kategorijama osvajali brojna odličja na sportskim natjecanjima i prvenstvima bivše države, ali i Europe. Tako primjerice imamo učenike koji su i danas svrstani među 10 najboljih hrvatskih trkača svih vremena, a neki još drže državne juniorske rekorde. Uz atletiku, najtrofejniji školski sport je bio ritmička gimnastika. U tom smo sportu 60-ih i 70-ih godina 20. stoljeća bili jedna od najistaknutijih osnovnih škola u bivšoj državi. Osim brojnih odličja koje smo osvojili na republičkim i državnim natjecanjima, imali smo učenicu koja je kao državna reprezentativka osvojila 1975. godine prvo mjesto na gimnastičkom prvenstvu Europe u Bugarskoj.

Svih tih godina bilo je izuzetno zadovoljstvo odrastati i raditi uz stadion Maksimir i nogometni klub Dinamo, uz sve legendarne utakmice voljenog zagrebačkog kluba, atletska natjecanja, brojne glazbene spektakle i sportske događaje poput Univerzijade '87. I upravo je Dinamo igrajući na stadionu Maksimir proslavio Zagreb i naš kvart, održavajući sve do današnjih dana snažan sportski karakter Maksimira. Zbog potrebe za izgradnjom i proširenjem stadiona Maksimir, naša škola je 1969. godine preseljena iz Jakićeve ulice na obližnju adresu u Aleji Antuna Augustinčića, ali suradnja s nogometnim i atletskim klubom ostala je sve do današnjih dana.

Stoga se ovaj kvart i naša škola imaju čime pohvaliti u području tradicije zagrebačkog sporta i rekreacije. Ali ponajviše zelenom oazom maksimirske šume, koja je od sredine 19. stoljeća privlačila mnogobrojne Zagrepčane da se ovdje bave rekreativnim i profesionalnim sportom.

Sara Djeveljekaj, 5. c

Linda Domijan, 5. c

Martina Maraković, 5. c

POBJEDE

Hrvatska je zemlja mala,
u njoj puno sportaša obitava.
Medalja je puno, ne zna im se broj.
Zlata, srebra, bronce u Hrvatskoj je bezbroj.

Naši sportaši najbolji na svijetu,
medalje nižu ko ptice u letu.
Njihove pobjede slavimo svi,
na ulicama s njima veselimo se svi.

Sport je zdrav, sport je lijep,
njega voli cijeli svijet.
Hrvatska je zemlja mala,
ali sportaše obožava.

NAŠI SPORTAŠI

Mi smo mali sportaši,
kada navijamo, sve se praši.
Mi kažemo: „ajmo naši!“

Počinje novi dan
i svi naši sportaši idu van.
Idu u pobjede nove
da osvoje nagrade najbolje.

Sportaši nikad ne odustaju,
Jer im se snovi ostvaruju.
Zato smo mi tu da ih bodrimo
u svakom nemiru.

Filip Jarak, 8. d

ZAŠTO VOLIM NOGOMET?

To mi se pitanje nameće od šeste godine kada sam prvi put zaigrao taj sport. Iskreno, do danas nisam uspio doći do potpunog odgovora. Lagao bih kada bih rekao da znam pa ću vam govoriti o tom što mislim da je razlog.

Kad pomislim na nogomet, prvo što mi padne na pamet je sreća. Zato sam nakon malo razmišljanja došao do zaključka da me nogomet privlači zbog osjećaja. Kada zaigrate nogomet, vidite koliko vas različitih osjećaja preplavi. Sretni ste što igrate s prijateljima, što ste nekome gurnuli loptu kroz noge ili što vas je neko pozvao da igrate s njima. No iako je najvažnije da ste sretni dok igrate, ne vrti se sve oko toga. Tu je i ponos. Ponosni ste kada ste predriblali nekoga puno boljega, što je vaš tim pobijedio ili što vas je netko pohvalio. Možete biti i tužni ako ste izgubili. Puno je tu osjećaja. Volim nogomet i zbog prijatelja i druženja. Uvjerem sam da mi nogomet ne bi bio toliko zabavan da je individualni sport. Kada si s prijateljima, sve je zabavnije. S prijateljima se smijete i sretni ste kada zajedno izvedete akciju i kada zabijete gol, a možete zajedno biti ponosni što ste od nekoga bolji. Ovaj članak se ne mora odnositi samo nogomet, vjerujem da to vrijedi za svaki timski sport bila to odbojka, košarka, rukomet ili vaterpolo. Sumnjam da ću ikada doći do potpunog odgovora, no nema veze, mislim da mi se više sviđa kada je misterija.

Vinka Grgić, 3. d

MOJ OMILJENI SPORT

Volim košarku,
nogomet isto tako,
a atletiku jako, jako.
Tenis je prava stvar,
za rukomet moraš imat dar.
Bez volje nema sporta,
jer sport je smisao zdravog života.

Antun Pintar, 3. d

MOJ OMILJENI SPORT

Za koji sport sam nadaren
Nadaren sam za rukomet!
Ruka mi je jaka,
a lopta laka.
Isto tako nadaren sam i za nogomet.
Možda i za košarku?

Ma što god,
samo da je sport!

Lena Lazarević, 3. d

SPORTOVI

Koji je tvoj omiljeni sport?
Koji je tvoj omiljeni sport?
Možda tenis?
Možda vaterpolo?
Svašta može biti.
Plivanje, rukomet, nogomet...
To su sve sportovi,
teški ili laki.
Ali su nam svi jako dragi.

Roko Baričić, 3. d

SUSRET S NAJDRAŽIM SPORTAŠEM

Želio sam upoznati svog najdražeg sportaša. Moj najdraži sportaš je Kevin De Bruyne. Kevin De Bruyne je iz Belgije, a nogomet igra u engleskom klubu Manchester City iz grada Manchester. Roditelji su mi obećali da ćemo ići u Manchester. I došao je taj dan. U Manchester smo išli avionom. Avion je došao na aerodrom u Manchester. Prvo smo išli ručati. Zatim smo išli posjetiti Manchester United stadion. I na kraju smo posjetili stadion Manchester Cityja. Kada smo gledali stadion, primijetio sam De Bruynea. Došao sam do njega i pitao ga koja mu je najdraža hrana, koja mu je najdraža boja i još puno toga. On je meni odgovorio da mu je najdraža hrana varivo, a boja plava. Nakon pričanja išli smo u hotel. Vratili smo se u Zagreb, a ja sam bio sretan jer sam upoznao svog najdražeg sportaša.

Fran Fabek, 8. c

U ZDRAVOM TIJELU ZDRAV DUH

Od rođenja pa do kraja života svi samo žele biti zdravi. Kada god nekome nešto želimo od srca, uvijek mu želimo zdravlje. No kada malo bolje razmislimo o toj temi, shvatimo da zdravlje (isto kao niti jedna druga stvar na svijetu) ne pada s neba. Isto kao što gradimo svoju osobnost na različite načine, tako trebamo biti aktivni da očuvamo zdravlje.

Već od prve godine roditelji nas stalno potiču na aktivnost. Svakom je roditelju najljepši trenutak u životu kada njihovo dijete prvi puta samostalno napravi korak jer tada se smatra da više nisi beba već si postao dijete. Isto tako se brinu i o našoj prehrani, paze što jedemo i kada jedemo. Trude se da nam pripreme najbolju hranu, prate kada smo dobili prvi zubčić i koliko spavamo. Onda, kada već navršimo četiri godine, roditelji već razmišljaju na koji će sport njihovo dijete ići pa probaju sa svakim sportom koji postoji jer nije lako pronaći sport koji će zadovoljiti sve roditeljske kriterije. Nekim roditeljima je taj dio puno lakši jer njihovo dijete samo želi trčati, skakati i

družiti se tako da koji god sport roditelji odaberu, djetetu će se svidjeti. I tako smo već došli do desete godine, kada kod neke djece treniranje više nije samo zabava, nego već počnu razmišljati kako će jednoga dana postati profesionalni sportaši i kako će osvajati svjetska prvenstva. No ja mislim da sport nije nastao kako bi se netko zarađivao na njemu, nego da ga svi mogu trenirati i zajedno uživati u njemu.

Ne smijemo očekivati da će se sve samo dogoditi. Trebamo staviti naše zdravlje na prvo mjesto jer kada imamo zdravlje, sve će drugo biti lakše ostvariti.

Nola Beroš, 3. a

SPORT

Sport je rekreacija čista
u kojem dosta ljudi blista.
Dobar je za zdravlje,
a pobjedu prati slavlje.
Strašno je čudan
jer je stalno budan.
Na ovom svijetu puno je sportaša
koje poštuje Republika naša.

Larisa Jelić, 3. a

TENIS

Tenis mi je omiljeni sport. Za tenis nam je potreban samo jedan reket i jedna mala žuta loptica koju ljudi nazivaju teniska loptica, normalno, jer je za tenis. Volim tenis zato što izgleda kao da se dodajemo loptom, ali samo reketom, a ne rukama. Ne idem na tenis, ali sam ga naučila. Stric mi je poklonio teniski reket, a teniske loptice imam od malena. Išla sam na probu i sve naučila. Od tada treniram jer znam da je to dobro za moje zdravlje.

Sara Bradač, 3. a

GIMNASTIKA

Gimnastika, gimnastika! Daaaa! Gimnastika! Da mi je bar isprobati ruče, gredu i parter. Voljela bih probati, nagovoriti mamu da me upiše na gimnastiku. Htjela bih postati najpoznatija gimnastičarka. Htjela bih tako rado isprobati gimnastiku, a vi?

Ivan Devčić Pobleto, 3. a

Franka Vukelić, 3. a

TENIS

Volim tenis zato što je zabavno prebacivati lopticu na drugu stranu, a i pomaže našem zdravlju. Svaku loptu znam prebaciti jer mi je ovo već treća godina da igram tenis. Najdraža tenisačica mi je Steffi Graf. Ona stalno igra slice i tako stalno pobjeđuje.

Moj najdraži sport

Katarina Brezak, 3. a

MOJ NAJDRAŽI SPORT

Moj najdraži sport je plivanje. Kada zhladi, više ne idem na plažu kupati se, a plivajući u bazenu možeš plivati svaki dan, čak i zimi. Nikad ti ne dosadi. Voda je topla, imamo skakaonice i učimo skakati na glavu. Najvažnije je da se dobro zabavimo.

BADMINTON

Volim badminton! Zato što mi je lagan i najviše zabavan. Sigurno ne igram po pravilima ali najviše mi bitno mi je da se zabavljam.

Katja Predan Posavec, 3. a

BADMINTON

Volim badminton zato što je lagan i zabavan. Sigurno ne igram po pravilima, ali ne zanima me. Bitno mi je da se zabavljam.

Lara Zorić, 7. d

Miran Mikša, 7. d

Dominik Smrekar, 7. d

Lana Amela Gušić, 7. d

Catalina Isidora Cuevas Poblete, 7. d

Tea Brković, 7. c

Autor: Antonio Jurčev

LiDraNo 2021.

Županijska smotra osnovnih i srednjih škola Grada Zagreba LiDraNo 2021. bila je održana od 16. do 18. ožujka 2021. godine

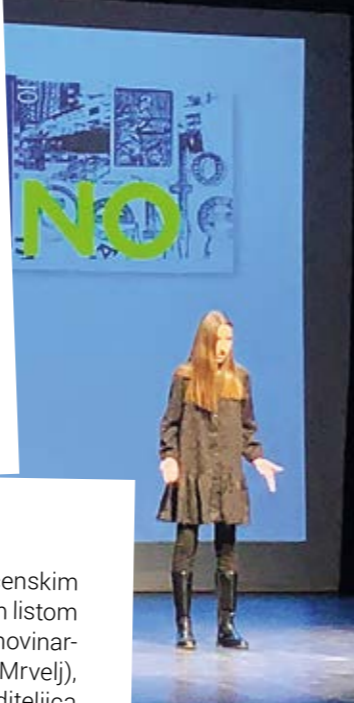
U Satiričkom kazalištu Kerempuh, 16. ožujka 2021. godine, otvorena je 30. županijska smotra literarnoga, dramskoga i novinarskog stvaralaštva učenika osnovnih i srednjih škola Grada Zagreba LiDraNo 2021. nastupima učenika osnovnih škola u pojedinačnom dramsko-scenskom stvaralaštvu. Sukladno epidemiološkim mjerama nije bilo organizirano tradicionalno svečano otvaranje niti obilježavanje 30. godišnjice LiDraNa. Iz istog razloga po prvi put u 30. godina nismo uživali u skupnim scenskim nastupima zagrebačkih učenika te izložbi školskih listova u Hrvatskom školskom muzeju. Sljedećeg dana bio je održan okrugli stol za radijsko stvaralaštvo u Osnovnoj školi Antuna Gustava Matoša, a po prvi put su okrugli stolovi za novinarsko i literarno stvaralaštvo bili organizirani putem komunikacijske platforme MS Teams.

Sve radove i nastupe promatrala su i procjenjivala županijska prosudbena povjerenstva sastavljena od vrsnih dramskih pedagoga, glumaca, novinara, književnika, redatelja... Najbolji radovi i nastupi učenika osnovnih i srednjih škola u literarnom, dramskom i novinarskom stvaralaštvu kasnije su predstavljali Grad Zagreb na Državnoj smotri LiDraNo 2021. Organizatori smotre bili su Gradski ured za obrazovanje, Osnovna škola Antuna Gustava Matoša i Prirodoslovna škola Vladimira Preloga. Tijekom 30 godina LiDraNo je izrastao u najvrjedniju smotru literarnoga, dramskoga i novinarskog stvaralaštva među učenicima osnovnih i srednjih škola, a za našu školu bila je posebna čast biti po 26. put organizator županijske smotre. Kroz to vrijeme zajedno s LiDraNom i mi smo rasli, stjecali iskustva i postajali dio svijeta dječjeg stvaralaštva.

Sudjelovanje naših učenika na županijskoj smotri

Na županijskoj smotri LiDraNo 2021. sudjelovali smo s jednim pojedinačnim scenskim nastupom učenice 4. a razreda **Marane Borić** (voditeljica Ana Vidaković), školskim listom Gustav (urednica **Mila Trkulja**, 8. b i voditeljica Marita Batinović) i tri samostalna novinarska rada, **Petra Zečević**, 8. c: Šibenik – biser-grad Dalmacije (voditeljica Vjera Mrvelj), **Lana Matošin**, 8. c: Od Kleopatre do holivudskog šušura ili Bolje od Netflix (voditeljica Vjera Mrvelj) te učenik **Fran Fabek**, 7. c (voditeljica Marija Đerek).

30
LiDraNo
1992.-2021.

„BOŽIĆNE TRADICIJSKE POPIJEVKE I OBIČAJI”

U suradnji sa Župom Kraljice sv. Krunice tijekom adventa proveden je projekt Božićne tradicijske popijevke i običaji.

Učenci su s vjeroučiteljicom Mihaelom Bubaš i profesoricom hrvatskog jezika Monikom Haraminčić otkrivali bogatstvo duhovne baštine našeg naroda i istraživali zaboravljene božićne popijevke. Pjesmu Djetešce maleno snimio je dječji crkveni zbor Rajske note u kojem pjevaju učenici trećeg i petog razreda naše škole.

UZ ČITANJE RIJEČI RASTU WORDS GROW BY READING

Rad na međunarodnom projektu učitelja i učenika naše škole ponovno je prepoznat. Ove godine je eTwinning projekt Uz čitanje riječi rastu – Words grow by reading nagrađen nacionalnom oznakom kvalitete. Projekt je u 2. d razredu vodila učiteljica Irena Sremić.

Oznaka kvalitete je konkretno priznanje učiteljima i školama za visoku razinu rada na eTwinning aktivnostima. Za učenike, ovo je poticaj i nagrada za uloženi trud, a za škole je to javno priznanje njihove predanosti kvaliteti i otvorenosti prema suradnji na europskoj razini. Svaki projekt ocjenjuje se prema pet kriterija: pedagoške inovativnosti i kreativnost, integracija projekta u kurikulum, suradnja partnerskih škola i učenika partnerskih škola, uporaba IKT-a te rezultati, učinak i dokumentiranje.

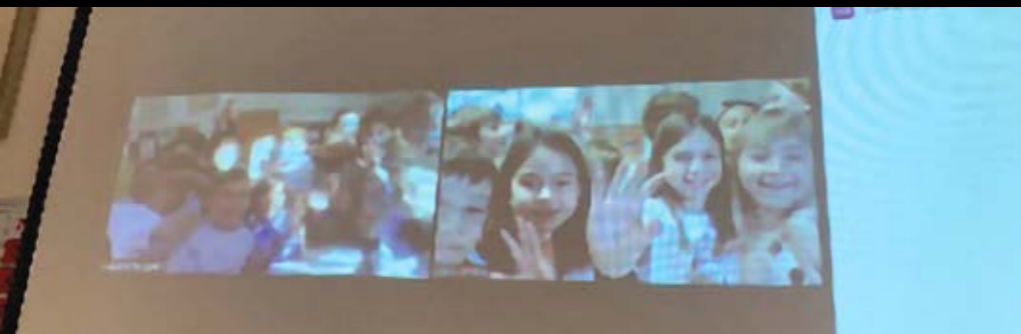

Ove školske godine učenici naše škole zajedno s ujeroučiteljicom Mihaelom Bubaš sudjelovali su u eTwinning projektu "Molitve baka i djedova/The prayers of our grandparents".

Ovim projektom željeli smo naučiti molitve koje su molile bake, prabake, djedovi i pradjedovi. Osim molitava, nastojali smo oteti zaboravu i neke narodne kršćanske običaje, koji se sve manje manifestiraju u javnom i privatnom životu. U projektu je sudjelovalo 36 škola, 35 osnovnih i srednjih škola iz Republike Hrvatske i jedna škola iz Rima, Italija. Vrijedni učenici skupili su veliko blago molitava i običaja baka i djedova. Za neke se čulo, za neke se nije ni znalo da postoje.

"Molitve baka i djedova/The Prayers of Our Grandparents".

ŠKOLSKA GODINA 2020/2021.

UZ ČITANJE RIJEČI RASTU

VIDEOKONFERENCIJSKA NASTAVA U 2. C U SKLOPU ETWINNING PROJEKTA

Ove godine 2. c razredni odjel i njihova učiteljica Lucia Matas sudjelovali su u eTwinning projektu Uz čitanje riječi rastu. Ciljevi projekta su poticati radost čitanja, razvijati vještinu čitanja, učiti kako se odnositi prema knjizi, pobuditi interes učenika za samostalno posuđivanje i čitanje knjiga, osnaživati kritičko mišljenje o pročitanom i prikazati projektne aktivnosti kroz uporabu IKT-a.

U sklopu projekta imali su niz aktivnosti, ali najviše im je ostala u sjećanju suradnja s 2. a iz Koprivnice i njihovom učiteljicom Suzanom Hergotić. Suradnja je započela još prošle godine, a ove godine su je nastavili u sklopu projekta.

U 2. razredu u sklopu Hrvatskog jezika učenici uče pisati pismo, što ono treba sadržavati, što treba pisati na omotnici itd. Kad su to uvježbali, učenici 2. a napisali su i poslali pisma učenicima 2. c. Pisma su počela pristizati u školu, a učenici su bili toliko uzbuđeni i radosni. Ma kakvi mobiteli, tableti, Playstation i ostale digitalne naprave. Ali dobiti pismo? Nema veće sreće i uzbuđenja. Svaki dan bi postavljali pitanja: "Učiteljice, je li Vam se javila učiteljica iz Koprivnice? Jesu li stigla preostala pisma?" Učenici 2. c su im s radošću pisali natrag. U pismima su se nalazili i

pokloničici iznenađenja: privjesci, sličice, crteži, karta glavnog grada Zagreba, fotografije grada Koprivnice ili Zagreba i sl. A na kraju, kojeg li veselja kad su vidjeli fotografije učenika i učenika kako čitaju njihova pisma!

Sljedeća aktivnost bila je videokonferencijska nastava kao kruna suradnje. Videokonferencijsku nastavu održali su 7. lipnja 2021. putem alata Zoom. Jako su se obradovali kad su se ponovno susreli (imali su jedan susret u 1. razredu). Ovaj put je susret bio poseban jer su se djeca koja se dopisuju putem pisma mogla upoznati i slikom. Jedni su se drugima predstavili i opisali najdraže aktivnosti u vezi čitanja ove školske godine. Pripremali su odgovore na pitanje "Koja ti je aktivnost tijekom projekta bila najzanimljivija?". Bila je to neizmjerena obostrana radost i uzbuđenje!

Božićni SAJAM

Božićni sajam učeničke zadruga Gustav, održao se u našoj školi od 16. do 20. prosinca 2021. godine. Članovi učeničke zadruga Gustav prezentirali su svoje proizvode koje su sami izradili: kozmetičke proizvode, sapune, kreme, Božićne i novogodišnje čestitke.

AKCIJA "Budi cool, udijeli slatkiš svoj"

I ove godine organizirali smo u našoj školi humanitarnu akciju "Budi cool udijeli slatkiš svoj".

Prikupljene slatkiše usmjerili smo na adresu Caritas Zagrebačke nadbiskupije koji će od slatkiša pripremiti prigodne poklon pakete te tako razveseliti dječja srca i lica.

PROČITAJ, PODIJELI, RAZVESELI!

Mjesec prosinac je doba darivanja te smo u našoj školi organizirali aktivnost prikupljanja dječjih knjiga za potrebe školske knjižnice.

Tako smo 17. prosinca 2021. godine, u Školi održali aktivnost Pročitaj, podijeli, razveseli. Cilj nam je bio prikupiti knjige i obogatiti knjižni fond naše školske knjižnice. Iako nam je školska knjižnica dobro opskrbljena obveznim lektirnim naslovima, želja nam je bila prikupiti suvremenu dječju literaturu za slobodno čitanje, dječje knjige, slikovnice, enciklopedije .....

DAN ČITANJA U MATOŠU

U petak, 10. prosinca 2021. godine, škola je nakratko utihnula. Djeca i učitelji u svojim su rukama držali njima drage knjige. Bio je to kratak, ali važan susret s knjigom kojim smo htjeli osvjestiti koliko je pisana riječ važna, koliko čitanje umiruje, poboljšava pamćenje, proširuje vokabular, razvija vještinu pisanja...

U Danu čitanja u Matošu sudjelovali su učenici, njihovi roditelji i ukučani, djelatnici Škole i vanjski suradnici.

Dan čitanja organiziran je kako bismo kod djece i odraslih potaknuli kulturu čitanja. Time smo ujedno podržali Akcijski plan Nacionalne strategije poticanja čitanja te obilježili 2021. godinu na odlasku, kao Godinu čitanja, proglašenu od Vlade Republike Hrvatske.

Posjet žirafe Suli i autorice Maje Šimleša

U 1. c razred ušetale su autorica slikovnica Maja Šimleša i njezina četveronožna prijateljica Suli 22. listopada 2021. godine. Maja Šimleša je prevoditeljica, profesorica i autorica nekoliko slikovnica "Suli u avanturi". Autorica je govorila o svojim slikovnicama i doživljajima žirafe Suli. Učenici 1. c razreda rado su slušali o tome kako su slikovnice nastale, a najviše ih je obradovalo fotografiranje sa žirafom. Učenici jedva čekaju nadolazeće tjedne jer će u razredu čitati i razgovarati o slikovnicama "Suli u avanturi".

USPJESI NAŠIH UČENIKA

PRVENSTVO GRADA ZAGREBA U ATLETICI „EVO NAS OPET“

Prvenstvo Grada Zagreba u atletici „Evo nas opet“ održano je na Atletskom stadionu Mladost 28. rujna 2021. godine za djevojčice i 12. listopada 2021. godine za dječake. Na natjecanju su sudjelovali učenici i učenice Osnovne škole Antuna Gustava Matoša uz mentorstvo nastavnice Tjelesne i zdravstvene kulture Mirele Starčević.

Učenice 7. razreda sudjelovale su na Atletskom natjecanju zagrebačkih škola u sljedećem sastavu: Rea Kovačić – 100 m, Ela Šiklić – 100 m, Ingrid Fressl – 300 m, Iva Jelinović – 300 m, Maja Ivković – 600 m, Korana Suvajko – 600 m i Lara Zorić – skok u dalj. Od djevojčica su najbolje rezultate ostvarile: Korana Suvajko koja se natjecala na 600 m i osvojila 16. mjesto od 50 natjecateljica s rezultatom 2:08,57

(1:46,22) i Ela Šiklić na 100 m koja je ostvarila 23. mjesto od 60 natjecateljica s rezultatom 15.90 (14.28).

Učenici 7. razreda sudjelovali su na Atletskom natjecanju zagrebačkih škola u sastavu: Dominik Jeremić – 100 m, Miran Mikša – 100 m, Domagoj Gašparić – 300 m, Mislav Perković – 300 m, Zvonimir Iveć – 800 m, Nikola Mijić – 800 m, Stipe Mandić – skok u dalj, Dominik Smrekar – skok u dalj, Roko Mate Nikolić – skok u vis, Roko Romac – skok u vis i Ivan Kuna – rezerva. Najbolje rezultate su ostvarili: Nikola Mijić koji je na 800 m osvojio 8. mjesto od 48 natjecatelja s rezultatom 2:31,65 (2:23,12) te Mislav Perković koji je na 300 m osvojio 13. mjesto od 52 natjecatelja s rezultatom 45.90 (43.11).

USPJESI NAŠIH UČENIKA

PRVENSTVO GRADA ZAGREBA U FUTSALU ZA DJEČAKE 7. – 8. RAZREDA OSNOVNIH ŠKOLA

I ove školske godine počelo je Prvenstvo grada Zagreba u futsalu za dječake (7. i 8. razredi osnovnih škola).

Naša škola nastupila je u 1. kolu, u subotu 9. listopada 2021. godine, i pobijedila odličnu ekipu OŠ Dr. Vinka Žganca rezultatom 3:1. Futsal ekipu Osnovne škole Antuna Gustava Matoša vodi prof. Tatjana Pečina, a čine je učenici: **Filip Holjevac, Vuk Vlahović, Borna Čolakić, Tomislav Jeleković, Filip Jarak i Renco Bašnac.**

Prvenstvo u futsalu se nastavlja drugim kolom koje se održalo

23. listopada 2021. godine u OŠ Granešina. I u 2. kolu naša je škola bila uspješna, pobijedili smo OŠ Svetska Sopnica rezultatom 5:1. Momčad naše škole nastupila je u sastavu: **Filip Holjevac, Vuk Vlahović, Tomislav Jeleković, Renco Bašnac, Borna Čolakić, Jan Hundić, David Leo Lojen.** Strijelci u ovoj utakmici bili su: **Tomislav Jeleković – 2 gola, Borna Čolakić, Vuk Vlahović i Jan Hundić** po jedan gol.

USPJESI NAŠIH UČENIKA

USPJEH UČENIKA NA NATJECANJU DABAR 2021.

Natjecanje iz informatike i računalnog razmišljanja – Dabar održano je 8. – 12. studenoga 2021. godine na CARNET-ovom sustavu MOOC. Dabar je osmišljen kako bi se svojoj djeci omogućilo jednostavno sudjelovanje kroz online natjecanje, koje se sastoji od niza izazovnih zadataka osmišljenih od strane stručnjaka iz pedesetak zemalja, a od 2016. godine u izradi zadataka sudjeluju i hrvatske učiteljice i učitelji.

Na natjecanju je sudjelovalo 679 škola iz cijele Hrvatske s ukupno 42.553 učenika podijeljenih u pet kategorija. Naši učenici su i ove godine postigli zapažene rezultate.

U kategoriji MiliDabar za učenike 3. i 4. razreda u kojoj su se natjecala 10.122 učenika, **među 10% najboljih bio je Jakov Fabek.**

Svaki učenik je sudjelovanjem ostvario pravo na digitalnu značku i diplomu.

USPJESI NAŠIH UČENIKA

MATEMATIČKO NATJECANJE KLOKAN BEZ GRANICA

Na stranicama Hrvatskog matematičkog društva u srpnju su objavljeni rezultati natjecanja KLOKAN BEZ GRANICA na kojem su se naši učenici uspješno plasirali i još jednom dokazali kako našu školu pohađaju izvrsni učenici.

kategorija Pčelice

- VINKA GRGIĆ, 1. mjesto
- TENA MARUŠIĆ, 3. mjesto
- FRANKA VUKELIĆ, 5. mjesto
- ROKO BARIČIĆ, 6. mjesto
- TONKA LACIĆ, 6. mjesto
- KATJA PREDAN POSAVEC, 6. mjesto
- PAVEL COPOT, 7. mjesto
- NIKA MARKANOVIĆ, 12. mjesto
- KATARINA FOLNEGOVIĆ, 16. mjesto
- IVAN DEVČIĆ POBLETE, 22. mjesto
- KARLO KUKEC, 22. mjesto

kategorija Leptirići

- FRAN DELIĆ, 6 mjesto
- SARA DIVIĆ, 9. mjesto
- DOMINIK TICA, 15. mjesto

kategorija Ecolier

- KARLO TRINAJSTIĆ, 30. mjesto
- MIA KARLOVČAN, 79. mjesto
- FRAN GRBAC, 80. mjesto

Natjecanje Klokkan bez granica je međunarodno natjecanje koje se trebalo provesti u ožujku 2021., no zbog pandemije je bilo otkazano i provedeno u lipnju 2021.

Iz naše škole natjecanju su pristupila 104 učenika (Pčelice 50, Leptirići 26, Ecolier 28) te se njih čak sedamnaestero plasiralo u deset posto najuspješnije riješenih i ostvarenih rezultata u Republici Hrvatskoj.

Najuspješniji učenici nagrađeni su prigodnim poklonom početkom školske godine, a vrstu nagrade je odredilo Hrvatsko matematičko društvo.

USPJESI NAŠIH UČENIKA

USPJEH NAŠE UČENICE HANE SAMARDŽIĆ

ČA u versin , riči i pinelu

Hana Samardžić, učenica naše škole iz 5. d razreda, pod voditeljstvom mentorice prof. Vjere Mrvelj, osvojila je 1. mjesto na natjecanju ČA u versin, riči i pinelu, u organizaciji OŠ Bijači iz Kaštel Novoga. Natjecanje u čakavskom izričaju, u sklopu manifestacije Čakavske večeri, održava se već više od 30 godina, a prati dječje stvaralaštvo u literarnom, recitatorskom i likovnom izričaju, a unatrag nekoliko godina ima i međunarodni karakter.

Hana je izvela monolog Šibenska gramatika i pravopis iz djela Šibenski teštamenat, književnika i novinara Ive Jakovljevića, autora nekoliko djela iz područja dijalektologije, s osobitim naglaskom na očuvanju šibenskog govora i običaja šibenskog kraja.

DRŽAVNO NATJECANJE IZ BIOLOGIJE

Državno natjecanje iz biologije održano je 12. svibnja 2021. godine u matičnim školama učenika. Naša učenica **Marta Žuvić (7. d)**, mentorica prof. Jelena Vranić Horvatiček, postigla je odličan rezultat osvojivši izvrsno **12.** mjesto.

DRŽAVNO NATJECANJE IZ GEOGRAFIJE

Državno natjecanje učenika osnovnih škola iz geografije održano je 3. i 4. svibnja 2021. godine u matičnim školama učenika. Naš učenik **Mak Štefanec (7. b)**, mentor prof. Slaven Imre, i ove godine je postigao odličan rezultat osvojivši izvrsno **8.** mjesto.

DRŽAVNO NATJECANJE IZ MATEMATIKE

Državno natjecanje učenika osnovnih škola iz matematike održano je 11. svibnja 2021. godine u matičnim školama učenika. Naša učenica **Mare Zrno Agoli (7. c)**, mentorica prof. Sanja Šicel, postigla je odličan rezultat osvojivši izvrsno **4.** mjesto.

DRŽAVNO NATJECANJE IZ TALIJANSKOG JEZIKA

Državno natjecanje iz talijanskog jezika održano je 22. i 23.04.2021. godine.

Naša učenica **Hana Barišić (8. c)**, mentorica prof. Dubravka Novak, postigla izvrsno **2.** mjesto u kategoriji početnika (Lista B).

Državno natjecanje iz informatike

Državna razina natjecanja iz informatike održala se je u matičnim školama učenika, od 12. do 14. travnja 2021. godine.

Fran Škarica (8. a) je osvojio **1.** mjesto u kategoriji Logo, **3.** mjesto u kategoriji Osnove informatike te **4.** mjesto u kategoriji Algoritmi. Učenica **Mare Zrno Agoli (7. c)** je osvojila **3.** mjesto u kategoriji Algoritmi. Učenica **Lana Škarica (7. c)** osvojila **4.** mjesto u kategoriji Logo te **7.** mjesto u kategoriji Algoritmi. Mentor učenicima bio je prof. Siniša Jovčić.

Sara Manenica i Dora Zadro, 8. a

Razgovor s Hanom Pračić

GLAZBA JE POSTALA DIO MENE

Hana Pračić, učenica 8. a razreda naše škole, ujedno je i učenica Glazbene škole Pavla Markovca, jedne od najuspješnijih glazbenih škola u Hrvatskoj. Sudjeluje na mnogim natjecanjima i osvaja brojne nagrade. Najdraža joj je 1. nagrada iz solfeggia na Međunarodnom natjecanju iz solfeggia.

Kada si primijetila svoju sklonost prema glazbi?

Kada sam bila mala, voljela sam se igrati raznim igračkama instrumentima. Od malih plastičnih gitara, bubnjeva do frulica i harmonika. Zatim sam se počela igrati i s maminim sintisajzerom. Moji roditelji su primijetili moju sklonost prema instrumentima i glazbi i zato su me, kada sam imala 7 godina, upisali na početnički solfeggio u Glazbenoj školi Pavla Markovca.

Što je početnički solfeggio i kakvo je bilo tvoje iskustvo?

Početnički solfeggio je zapravo početak glazbenog obrazovanja, no nije obavezan. Traje jednu godinu i djeca upoznaju razna glazbala i pjevaju pjesme. To može znatno olakšati kasniji izbor instrumenta. Ja sam voljela početnički solfeggio, i što je najvažnije, puno smo pjevali, a mogli smo i cijelo vrijeme crtati. Na kraju godine se uvijek održava audicija za prvi razred glazbene škole na koju dolaze djeca koja i nisu bila na početničkom solfeggiu, nego su roditelji htjeli da se direktno upišu u prvi razred.

Kako je izgledala audicija?

Na audiciji se pjeva pjesmica po izboru djeteta, a zatim komisija postavi vrlo važno pitanje djetetu: koji instrument želiš svirati?

I tako sam ja, koja sam mislila da ću odabrati violončelo ili flautu, odabrala klavir.

Kako je izgledao početak tvog glazbenog obrazovanja?

U prva dva razreda je raspored jednostavan; dva puta tjedno po pola sata sam imala klavir i dva puta tjedno sam imala solfeggio, po 45 minuta. Solfeggio je teorija glazbe, sve ono što se krije iza nota, kako one zvuče zajedno, kako prepoznati razmake među notama, pjevanje poznate solmizacije do, re, mi, fa, so, la, ti, do itd. Te dvije godine su meni osobno bile savršene. Bez puno briga, a s puno zabave. Dobitna kombinacija.

Je li kasnije bilo teže s novim predmetima i novim načinom rada?

U trećem razredu se dobiva još jedan predmet, skupno muziciranje. Učenici klavira, gitare i harfe idu na mali dječji

zbor, učenici gudačkih instrumenata na mali gudački orkestar, a učenici puhačkih instrumenata i udaraljki idu na puhački orkestar. Skupno muziciranje može biti izazovno, ali je prije svega vrlo zabavno. Ja sam stekla puno novih prijatelja na zboru s kojima još danas pričam. U četverom razredu se provodi audicija među zboristima. Oni koji su „bolji“ i napredniji od drugih u pjevanju nastavljaju u komornom dječjem zboru, a oni koji se baš ne proslavljaju u tom području nastavljaju u velikom dječjem zboru. Ja sam uspjela doći u komorni zbor. S komornim zborom smo osvojili puno nagrada diljem Hrvatske, ali i izvan nje. Od tada su mi utorak i petak navečer postali najdraže vrijeme u tjednu. Imali smo odličnog profesora koji nas je razumio u svemu, bio je otvoren i iskren prema nama i volio nas je. Djeca koja su bila u malom gudačkom orkestru nastavljaju u veliki gudački orkestar. U šestom i zadnjem razredu osnovne glazbene škole, učenici koji ne sviraju klavir, dobivaju klavir kao još jedan predmet. Oni tada postaju nešto što mi zovemo „obligatisti“, oni koji su obavezni ići i na klavir.

Odlučuju li učenici često poslije osnovne nastaviti sa srednjom?

Puno učenika odluči da neće nastaviti u srednju glazbenu školu, nekima je sve to dosadilo, neki smatraju da ne bi imali dovoljno vremena, neki misle da se ipak nisu našli u glazbi pa odustanu. I to je

sasvim u redu. Svatko tko završi osnovnu glazbenu školu ima poštovanje u glazbenim krugovima jer se zna da nije lako.

Kakav je bio tvoj put do srednje glazbene?

Put do srednje glazbene je bio brdovit. Imala sam nekoliko poteškoća pri kraju šestog razreda, ali sve je na kraju dobro završilo.

Kako izgleda prijemni ispit?

Prijemni ispit za srednju glazbenu školu ima dva djela, provodi se u dva dana i zapravo ovisi o smjeru na koji želiš ići u srednjoj školi. Možeš biti instrumentalist, tako da je glavni predmet instrument koji si svirao u osnovnoj školi (ili ne mora biti, ali je to rjeđe). Postoji i opcija graditelj instrumenata, što je vrlo zanimljivo, ali se malo učenika odluči za to.

Za koji si se smjer ti odlučila i kako je izgledao tvoj prijemni?

Ja sam se odlučila za teorijski smjer. Nastava se fokusira na teorijske glazbene predmete poput solfeggia i povijesti glazbe, a glavni predmet je harmonija. Harmonija je predmet proučavanja akorda i funkcija u primjerima iz glazbene literature, a zapravo je to temelj za skladanje. Moj se prijemni ispit sastojao od prijemnog iz solfeggia i iz klavira. Prijemni iz solfeggia ima 3 dijela: usmeni dio, pismeni dio i diktati. Na prijemnom ispitu iz klavira se samo trebaju odsvirati određene skladbe, većinom Bach, stavak sonate i etida

(skladba za vježbu brzine i artikulacije prstiju).

Taj prijemni je bio jako stresan, ali sam prošla i uspješno se upisala.

Kako izgleda nastava za teoretičara?

Kao teoretičar, moram puno vremena provesti u samoj glazbenoj školi (izuzev vježbanja doma). Imam tjedno tri sata harmonije, dva sata solfeggia, dva sata povijesti glazbe, dva sata klavira, sat izbornog glazbala (violončelo) i četiri sata skupnog muziciranja (zbor). Sljedeće godine još dobivam čitanje partitura, a u trećem razredu srednje dobivam dirigiranje, glazbene oblike i polifoniju.

Što ti je omogućila srednja glazbena škola?

Kroz sve te godine javljaju se razne prilike za natjecanja, nastupe, smotre, javne satove i komornu glazbu (dua, tria, kvarteta, kvinteta...). Ja sam išla na natjecanje iz solfeggia i osvojila prvu nagradu te smo u klavirskom duu također osvojili prvu nagradu.

Je li stresno balansirati osnovnu školu sa srednjom glazbenom?

Ponekad je sve to jako naporno, glazbena škola je ipak škola, a za školu se treba aktivno učiti i vježbati. Zna se dogoditi da izgubim živce zbog toga, posebno ako mi je jako naporan tjedan s puno testova u školi. Ipak, preživim i to. U glazbenoj se šalimo da mi ne znamo što je san, samo znamo što je tiho vježbanje ili smišljanje zadaće iz harmonije u 1 ujutro. No ja to volim. Obožavam doći u glazbenu i čuti instrumente

sa svih strana, obožavam pričati s ljudima koji vole i razumiju klasičnu glazbu kao i ja. Profesori su također odlični, sve koje sam upoznala su dragi i puni razumijevanja jer su u konačnici i oni prošli sve to što mi trenutno prolazimo. Stekla sam puno prijateljstava i svi se međusobno potičemo na maksimum onoga što možemo, uvijek smo si podrška.

Kako se tvoj život promijenio nakon upisa u srednju glazbenu?

Bilo je trenutaka kada sam mislila da ću odustati jer mi je bilo prenaporno, previše me iscrpljivalo, ali drago mi je da nisam. Našla sam nekakav dom u svemu tome, vjerojatno je stvar u zajedništvu. Ne mogu više zamisliti dan u kojem nemam nekih obaveza poslije škole, u kojem ne moram napraviti zadaću iz solfeggia ili ne moram izvježbati taj dio sonate koji mi nikako ne ide. Glazba je postala dio mene. Da je nema, ja bih bila poluprazna. Jako sam zahvalna što sam dobila priliku ići u glazbenu školu i što uživam u tome.

U čemu je ljepota klasične glazbe?

Klasična glazba nije dosadna kako se danas popularno često misli. Iza nje se krije mnoštvo glazbenika, skladatelja i maštovitosti. Mnogi klasični glazbenici rade na popularizaciji klasične glazbe. Nadam se da sam i ja ovim razgovorom potaknula čitatelje da poslušaju neke od klasičnih glazbenika, recimo Debussy, Griega, Prokofieva, Chopina i Liszta.

Učenici 7. b razrednog odjela su u sklopu interpretacije djela za cjelovito čitanje Dobriše Cesarića Pjesme, radili stvaralački zadatak u obliku pisanja vlastitih stihova na Cesarićeve motive.

Maja Ivković, 7. b

Ela Šikić, 7. b

Vilim Kosec, 7. b

ZAUVIJEK

Usred noći ja ću poći
I do tebe stići.

Kad sve utihne i čuje se tišina,
Ostat će samo moja rima i moj glas.

Gledat ću te uvijek, do zadnjeg dana,
Sanjat ću te u završetku sutona.

Za tebe nikada nisam bio stranac,
Niti kakav neznanac.

Ti si voljela mene, ja sam volio tebe.
To se nikada neće promijeniti.

Iako te više nema,
Ti si uvijek moja najdraža tema.

Maru Mamić, 7. b

Roko Mate Nikolić, 7. b

ČAROBNI PUTELJAK

U jednoj šarenoj šumi
postoji puteljak čarobni.
Kad po njemu hodaš,
čut ćeš kako ti jesen prilazi.

Kad čuješ korake
kako ti se približavaju,
sve tvoje negativne misli
lagano nestaju.

Noa Mikulić, 3. c

Tigar i majmun

Jednog sunčanog dana majmun Tom igrao se na grani velikog stabla. Na proplanku se sunčao tigar Tim. Bio je jako gladan, ali lijen da potrči za nekom životinjom. Padne mu na pamet da pojede majmuna Toma. Prišuljao se prema stablu i skočio na granu, jednu pa drugu, ali nije razmišljao da je pretežak. Tom se prestrašio i obratio tigru: „Što to radiš?! Nisi li prevelik za ovo drvo?“ Tigar mu odvrati sa smiješkom: „Ne!“ I u taj čas padne s grane i ostane gladan!

POUKA: Svi bismo trebali poznavati sebe i što možemo. Ne smijemo biti lijeni!

Tonka Lacić, 3. c

Stari dabar i vidra

Bio jednom jedan jako stari dabar. U blizini njegove kuće živjela je vidra. Vidra jednog dana krene u lov na ribu. Dabar ju je upitao po što ide i treba li joj pomoć. Vidra mu je na to dogovorila da joj on ne može pomoći jer je star i bespomoćan. Vidra je došla do rijeke i maštajući o ribi, krenula u lov. Za vrijeme lova, grana se slomila i pala na nju. Vidra se odjednom počela utapati. Dabar je čuo njen poziv upomoć i dotrčao joj spasiti život. Vidra je ostala živa i zahvalila mu.

POUKA: Ne osuđuj druge po izgledu.

Oton Marković, 3. c

Čaplja i roda

Roda se puno hvalisala da je najljepša u cijelome Lonjskom polju. Za to vrijeme, čaplja se hranila žabama. Dok se roda hvalisala, dani su postajali sve kraći i hladniji. Jesen je ubrzo stigla. Kada je stiglo vrijeme za kretanje na jug, roda je bila umorna i gladna, a čaplja sita i puna energije za let.

POUKA: Od ljepote se ne živi.

Lana Hadžiosmanović, 5. d

MOJI ZIMSKI PRAZNICI

Zima je nastupila prije malo više od tjedan dana i sve je već okićeno i ukrašeno lampicama, crvenom i zelenom bojom. Posvuda se čuju božićne pjesme i vide božićni ukrasi. Moram okititi svoju sobu, napraviti kolače i ukrasiti ih. Crvenom i zelenom bojom, naravno. Napokon je polugodište završilo, praznici su počeli i s nestrpljenjem iščekujem novu godinu. Često idemo u centar grada na adventski sajam i tamo jedemo fritule i uživamo u ukasima. Stigla je 2022. godina. Slavili smo i zabavili se. Sada kao da je sva ta blagdanska radost isparila. Sutra spremamo bor u garažu. Jako mi je žao zbog toga, a i škola će uskoro početi. Ali nema veze, i tako će uskoro maškare pa ću opet nešto iščekivati.

DIJAMANTNA PJESMA

Sreća

zanimljiva zaigrana

grliti se igrati se voljeti

Sreća je velika i kad je mala.

jesti ljubiti pisati

jaka lijepa

zabava

David Jelavić, 3. c

Teo Kesić, 3. c

Aurora Skerlev, 3. c

DIJAMANTNA PJESMA

Sreća

sretna zabavna

smije se zabavlja se igra se

Sreća cvijeta od smijeha.

grli se pleše veseli se

smiješna druželjubiva

prijateljstvo

Amelie Pajan, 3. c

Matej Žulj, 3. c

Dina Pevec, 6. d

NAJDRAŽI KNJIŽEVNI LIK GITA

Ne znam za vas, ali meni je čitanje knjiga i upoznavanje likova „gušt“. Mogu vam sa sigurnošću reći da je svaki jedinstven na svoj način. Često se zapitam kako bih ja postupila da sam na njegovom mjestu.

Od Harry-a Potter-a, Gregora, Natka velikog pa sve do likova iz knjiga s kojima sam odrasla: Pustolovine šegrt Hlapića, Ja magarac, Šuma Striborova... U svakoj priči imam najdraži lik. Ako bih morala odabrati jedan, bio bi iz domaćih priča. Baka iz Šume Striborove je mudra i pametna, brižna i dobrodušna. To mi se jako sviđa kod nje. Uživala sam čitajući tu bajku. Šegrt Hlapić je pustolovan, hrabar, marljiv, drag i skroman. Sjećam se kad sam bila petogodišnja djevojčica, moj brat je za rođendan dobio ogromnu knjigu s najljepšim pričama. Tad samo još dijelili sobu. Svaku večer prije spavanja tata bi nam pročitao jednu priču. Kad je završio, dao bi mi knjigu, a ja bih uzaludno probala pročitati što piše. Često bih ga tražila za još jednu, ali bilo je vrijeme za spavanje pa bi on na to odgovorio: „Čekaj do sutra pa ću ti je pročitati.“ Moji brat već je odavno spavao. Niti jedan lik iz priče, ma koliko krasan bio, ne može zamijeniti Gitu. Ta mi je djevojčica jednostavno prirasla srcu prvi put kada sam pročitala knjigu. Izgubila je roditelje, ali je ostala draga. Bila je uporna, pametna i snalažljiva. Voljela bih da sam joj slična.

Grgur Lauš, 5. d

Jesen

Kada lišće
Pocrveni i požuti,
Kada kiša pada
Cijeli dan,

Kada možemo
Oštri vjetar čuti,
Kada se sve životinje
Spremaju za zimski san,

Tada znamo da
Jesen stiže,
A i zima je sve bliže.

Margita Požgaj, 5. d

JESEN

Kiša stiže,
Jesen je sve bliže.
Vjetar sada vlada,
A lišće pada.

Malo je sunca, dani su kratki,
Dozrijevaju nam plodovi slatki.
Ptice ćete čut',
Poželite im sretan put!

Opis profesora Baltazara

Karlo Kuček, 3. c

Opisujem profesora Baltazara. On je stariji gospodin. Nizak je rastom. Nos mu je tikvast, a oči su mu vesele kao djeca u ljeto. Ima sijedu proćelavu kosu kao snijeg, okruglaste naočale i dugu sijedu bradu kao Djed Mraz. Ima zelene čizme s petom, crni šešir s mašnicom i crni kaput. On pomaže ljudima u nevolji. Uspješan je znanstvenik. Glavni je lik u crtiću i smiješan. Ima zanimljive avanture. Djeca ga vole i živi u smiješnom u gradu.

Stella Bezak, 3. c

Opisujem profesora Baltazara. Baltazar je lik iz crtanog filma. Stariji je gospodin. Baltazar je nizak i nosi cipele s petom da bude viši. Glava mu je okrugla poput zemaljske kugle, a oči vedre kao u djece, kad nešto novo nauče, a prije nisu znala, a sad znaju. Kosa mu je prosijeda kao u mog djeda. Nos crni sako sa zelenim gumbima kao divna priroda, a hlače isto zelene, ali ne svijetlozelene nego tamno. A tek osobine da ne spominjem, kako je neustrašiv, osjećajan, snalažljiv i najvažnije, uvijek je siguran u ono što radi i stvara.

Oton Marković, 3. c

Profesor Baltazar je lik iz crtanog filma. On je starije dobi. Ima veliki nos na glavi i proćelav je. Oči su mu sretne kao djeci na zadnji dan nastave. Ima veliku bradu i nizak je rastom. Nos veliki šešir za njegovu veliku pametnu glavu. Na sebi uvijek ima veliki kaput i cipele na petu. On je dobar, hrabar i druželjubiv. Poseban je po tome što je laborant, inženjer i nevjerovatno druželjubiva osoba.

Professor

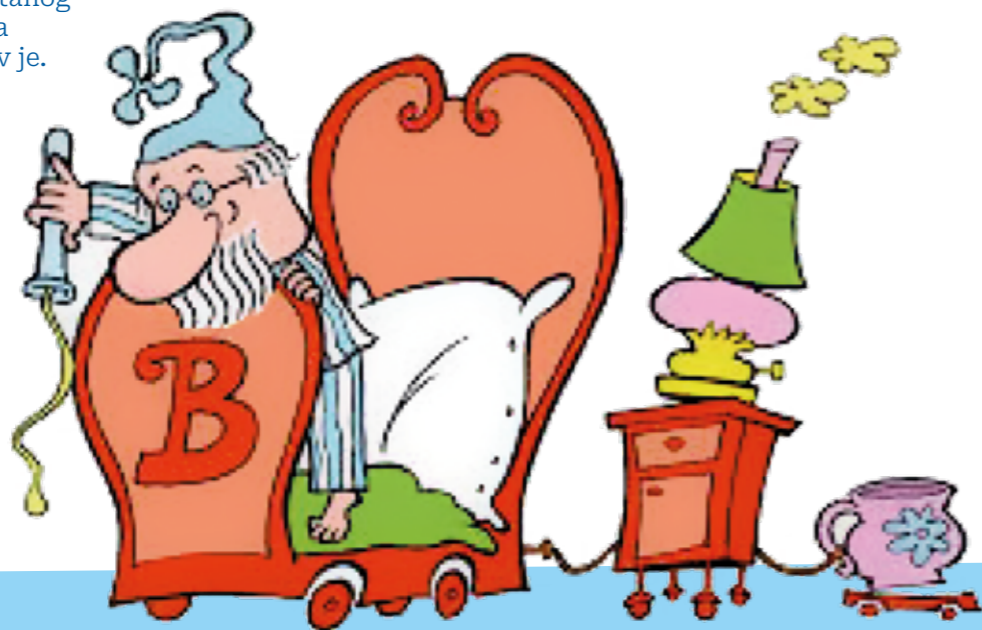

Aurora Skerlev, 3. c

Opisujem profesora Baltazara. On je lik iz crtanog filma. On je stariji gospodin. Baltazar je nizak i širok. Glava mu je okrugla. Ima krumpirast nos i sijedu bradu i kosu. Uvijek ima smiješak na licu, a oči su mu nasmijane kao sunčan dan. On je proćelav. Na glavi nosi naočale i kapu. I da ne zaboravimo, veliki šešir s ogromnom mašnom. Ima cipele na petu tako da bude viši. Nos crni kaput kao mrak. Profesor Baltazar je jedini s maštovitim i čudim strojevima u Baltazargradu. On je uporan, hrabar, ali najviše je maštovit. Djeca vole Baltazara kao prvi dan ljeta, vole ga kao leptira koji je upravo izašao iz kukuljice.

Noa Mikulić, 3. c

Opisujem profesora Baltazara. On je starija osoba. Jedan je od nižih profesora znanosti. Na njegovu licu uvijek ćete vidjeti sretno lice koje se smije kao kad ptice pjevuše. Čak će i vas nasmijati svojim krumpirastim nosom i naočalama što sličje na dva kruga okružena crtama smiješnim. Odjeća mu je stara, ma čak iz devedesetih. Nos cipele što sličje štiklama i kapu s mašinom. Svi ga vole. Mudar, kreativan i dobar kao kruh. Slavan je kao najbrži gepard. Rodio se valjda 1982. Ma znate što, čak je stariji od Koka što u duhove vjeruje.

Neva Hohnjec, 6. b

S knjigom u ruci

Prije izuma pametnih telefona većina djece čitala je knjige. Danas, svi smo prilijepljeni uz nekakav ekran. Potpuno smo zaboravili što sve možemo s knjigom u ruci.

Knjiga je kao neki drugi svijet kojega mi doživljavamo čitajući. Ona nas vodi nekamo kamo mi ne bismo mogli ni zamisliti da možemo biti. S knjigom u ruci možemo se vratiti u doba kada su praljudi hodali ovim prostorima. Knjiga je i kao rijeka. Vodi nas nekamo. Kao sladoled nas utopi u svoj svijet nezavisan od onoga u kojem živimo. Knjiga je kao druga galaksija na papiru, a čitanje kao

brod. Vodi nas u nekakvu priču. Na neki način, i mi postajemo dio te priče u koju nas ta knjiga upetlja. Zamislite da kupite neku knjigu. Otvorili ste je da bi ju čitali, ali odjednom, ona vas povuče kao crna rupa u svoje korice. Našli ste se na prvoj stranici na prvome poglavlju. Slova se pretvore u ljude. Do vas je došlo jedno slovo U i savilo se u stolicu. Preostala slova su se pretvorila u ekran, a slovo B se

pretvorilo u naočale. Kao da gledate prvo poglavlje. Otprilike, tako stvari izgledaju u našim glavama dok čitamo knjigu. Najčešće je zamišljamo kao neki film. U tom smo filmu mi i redatelji, scenografi, kostimografi i producenti. Autor knjige je kao scenarist. Mi smo sve ostalo. Nekada smo u tom filmu i mi glumci i zamišljamo sebe u toj radnji priče.

U današnja vremena, odrasli, a pogotovo djeca, ne čitaju knjige nego igraju igrice, gledaju YouTube. Čak se neki i ne druže s vršnjacima. Ipak koliko god nama bilo zabavno pred ekranom, nikada ne smijemo zaboraviti što sve možemo s knjigom u ruci.

Paula Zečević, 6. b

S knjigom u ruci

Imajući knjigu u ruci osjećam se poput Harryja Pottera kad uskrsne pomoću kamena uskrsnuća, moje tijelo odvoji se od moje mašte i duha poput polumistive Ivy Pocket. Ja sanjam budna kada čitam...

Blagoslov čitača je da može odletjeti visoko u nebeska prostranstva poput ptice, zaroniti duboko u morska prostranstva poput najzanimljivije ribe duginih boja ili najvećeg morskog sisavca-kita,... Moje najdraže mjesto za čitanje je moj krevet u kojem se osjećam poput čudnovatog Antuntuna dok kroz žito ide i sjeda u čun. Tamo se moje misli usredotoče na sadržaj djela koje čitam, tamo se uživim u likove koji su mi dragi i bliski, čije mi se osobine sviđaju. Tamo gutam stranice zanimljive knjige ili čitam jednu stranicu u sat vremena nekog dosadnog štiva. Ponekad bi željela biti poput zanimljive djevojčice od nepunih trinaest godina Marie Clever iz Kušanovog romana koja također voli čitati. Čita stripove o špijunki, želi biti novinarka, kao i njen otac. A ponekad se osjećam baš poput smušene i zaboravljive Pauline P. S njom sam proputovala brojna mjesta, upoznala nove likove, šaljive priče, prošla razne avanture. Obožavam kada, a to je s Paulinom vrlo često, njezine dogodovštine i dijalozni iz knjige sličje mom životu. To me nasmije i potakne na prisjećanje nekih događaja iz prošlosti moga života. S njom sam bolje upoznala sebe i shvatila da događaji iz mog života, koliko god smiješni i

čudesni bili nisu neuobičajeni, već se događaju i ostalima. Uz taj lik zavoljela sam čitati i cijeli moj život ostat će mi u najdražem sjećanju. Ponekad kada sam vrlo šutljiva, kada me netko povrijedi od prijatelja iz razreda voljela bih biti poput Petrice Pričalice koja svojim brbljanjem sve uvijek razvedri pa i samu sebe...ili bih voljela imati plan kao mali Jan i biti neustrašiva kao mala Ema koja straha nema. S knjigom u ruci imam priliku spoznati drugačije svjetove u kojima životinje govore, stabla plešu, a mladi i djeca stoljetni su kraljevi i kraljice. Tada mogu kroz teška, drvena hrastova vrata ormara s pozlaćenim drškama ući u novi svijet za koji nam nitko neće vjerovati da postoji, a ja sam ga imala prilike spoznati samo zato što sam imala toliko vjere kao malena djevojčica Lucy. Još dok smo mali i dok učimo slova nisamo ni svjesni kad steknemo iskustvo čitanja koliko ćemo toga moći spoznati, naučiti, u koliko ćemo se likova moći uživjeti, koliko ćemo lijepih sati provesti sa zanimljivom knjigom u ruci. Ponekad mi se čini da bi bilo najljepše postati nevidljiv u okrilju plašta nevidljivosti malenog, pametnog i odvažnog čarobnjaka te hodati svijetom bezbrižan i sasvim svoj.

Filip Trinajstić, 8. a

SAMO ĆU DANAS

„Samo ću se danas malo odmoriti. Sutra ću napraviti sve obaveze i zadaće koje imam.“ To puno ljudi kaže, uključujući i mene.

Kad imamo puno zadataka iz matematike, kad moramo pospremiti stan, kad moramo napraviti bilo što, ponekad je samo lakše reći: „Sutra ću to napraviti.“ No, sutra nikad ne dolazi. Čim se čini kako je tu, pretvori se u danas. A sutra je tek sljedeći dan. I danas ćemo isto reći: „Sutra ću to napraviti.“, tako da „to“ nikad nije obavljeno. Zašto bih danas riješio zadaću iz matematike kada ju moram predati tek u srijedu? Mogu je riješiti sutra, a sada ići van. A kada tako odgodimo nešto i odmaramo se, ne možemo se zaista opustiti, jer znamo da sutra moramo napraviti ne samo zadaću iz matematike, nego i iz povijesti. Zato moramo reći da ćemo samo danas riješiti zadaću. Ne samo reći, nego se i pridržavati toga. Ako svaki dan kažemo da ćemo samo danas nešto napraviti, ubrzo to neće biti samo danas, nego svaki dan.

Kada sve obaveze napravimo, onda ćemo se odmoriti. I bit će to zasluženi odmor, bez da moramo misliti što će biti sutra.

Hana Pračić, 8. a

SAMO ĆU DANAS

Jedna od poznatih izreka glasi: svaki dan je novi početak. Zato ću ga samo danas početi tretirati tako.

Samo ću danas biti ljubazna prema svima koje sretnem. Neću nabaciti lažan osmijeh niti ću izbjegavati neke druge osobe. Samo ću danas odgovarati svima na sva pitanja i pokušati pružiti najbolje odgovore, neću biti ni iznenađena ni frustrirana zbog nekog pitanja, kakvo god da bilo. Samo ću danas zaboraviti što mi se loše dogodilo jučer ili kako bih mogla popraviti ono što sam napravila prije 2 mjeseca pa još o tome razmišljam kad idem spavati. Umjesto toga, mislit ću na sutra i kako ću si ispuniti taj dan. Samo ću se danas probuditi s osmijehom i samo ću danas lutati kao da me nije briga. Cijenit ću sav svijet, sve ljude. Napraviti ću sve što trebam kada trebam i neću se žaliti na nikakve rokove, obaveze ili zadatke. Samo ću danas biti zahvalna za sunce, za prirodu, za potoke. Zahvalna ću biti i za sve svoje nesigurnosti jer mi pomažu da rastem kao osoba. Samo ću danas na ono loše gledati s dobre strane. Hvalit ću sve ljude, i one meni drage i one koji mi se ne sviđaju jer, u konačnici, svi to zaslužuju. Zaslužuju hvalu za ovaj dan, za ovaj „danas“. Samo ću se danas zahvaliti svim preprekama u životu i svim čestim padovima i nesrećama. Da nije bilo njih, ne bih bila tu gdje jesam. Samo ću danas biti ja. Jer možda, samo možda, taj „danas“ je sve što imam. Možda će taj danas biti moj zadnji danas. Zato ga moram iskoristiti do kraja. Živjeti punim plućima bez žaljenja za nečim.

Još jedna izreka kaže: živi ovaj dan kao da ti je posljednji. Evo, to ću ja pokušati. Trudit ću se. Svaki dan.

Jan Gregl, 6. d

Uz godinu čitanja

ČITANJE JE KAO LET SVEMIRSKIM BRODOM

Čitanje je otkrivanje, zabavljanje, uživanje. Njime putujemo kao svemirskim brodom u daljinu, u nepoznato. Istražujemo sve što vidimo oko sebe.

Čitanje je otkrivanje, zabavljanje, uživanje. Njime putujemo kao svemirskim brodom u daljinu, u nepoznato. Istražujemo sve što vidimo oko sebe. Iskorištavamo svaku sekundu. Otkrivamo nove likove i njihove osobine kao što i u svemiru otkrivamo nove planete i njihove mjesece. Uživimo se u to. Listamo stranice po knjizi kao što letimo svemirskim brodom u nova područja. Ponekad kada čitam zabavnu lektiru, kao da sam došao na dosad neotkriveni planet. Neke knjige su prave zvijezde. Sjaje i svi ih vole. Grijū nam srce. Neke su poput Sunca daju nam energiju i život. Koliko god svemir bio velik, mi ćemo moći knjigom doći na njegov sami rub. Neke knjige su hladne kao Neptun, neke tople kao Merkur, a neke poput Zemlje, savršene za uživanje. Neke knjige imaju moć da te privuku kao Crna rupa. Knjige su jako moćne, tajnovite, strašljive baš kao Svemir. Svaki put kad uzmemo knjigu u ruke to je kao nova pustolovina i ne znamo kamo će nas odvesti.

Mak Štefanec, 8. b

SAMO ĆU DANAS

Ljudi vole misliti kako su dani neograničeni, te za svaku drugu stvar govore: „sutra.“ „Sutra“ je laž, „sutra“ ne postoji, jedino što postoji je „danas“, te ga se treba dobro iskoristiti.

Mnogi ljudi troše „danas“ na glupe stvari, stvari koje nemaju nikakvog smisla ili završetka. Kritiziranje sebe je dobar primjer trošenja „danas“. Ljudi sebe kritiziraju jer nisu dovoljno dobri, pametni, lijepi, ili nikako ne mogu napraviti ili završiti nešto. «Danas» služi za popravljavanje sebe. Čovjek nije savršen, niti će ikada biti, ali zato može biti bolji. „Danas“ se treba iskoristiti za napredak. Najgora stvar koja se može dogoditi, je ostaviti vježbe za „sutra“. „Sutra“ voli lijene i tvrdoglave ljude, te

uživa u njihovu neuspjehu. „Sutra“ ima lukave načine da ulovi ljude u zamku iz koje je teško pobjeći: lijenost. Iako je iz zamke lijenosti teško pobjeći, to ne znači da je nemoguće, ali jedini način da se pobjegne, je koristeći „danas“ za napredak. Polako, postajemo pametniji, stvaramo radne navike, te pobjeđujemo „Sutra“. Još jedan način trošenja „danas“ je mržnja. Ljudi troše svoje „danas“ na mržnju drugih, a mržnja nema nikakvog smisla. Ljudi stvaraju neprijatelje i suparnike, koji ništa dobra neće postići. Mržnja je još jedna zamka „Sutra“. „Sutra“ koristi mržnju kako bi ljudi krenuli mrziti „danas“, biti negativni, te nadati se da će „sutra“ biti bolji. Za bijeg iz te zamke potrebna je ljubav. Ljubav. Za razliku od mržnje, ima neki smisao. Ljubav se uvijek uzvraća, te stvaranjem prijatelja, usrećujemo se, pobjeđujemo „Sutra“ i stvaramo novo „danas“. Zadnja lukava

zamka „Sutra“ je dosada. „Sutra“ govori ljudima da se treba nadati samo velikim stvarima, koje će biti „sutra“. „Danas“ se ne koristi za ogromne stvari odjednom. Uživanje i zabava ne znače samo velike, skupe stvari, već, ako dovoljno tražimo, pronalazimo ih i u najmanjim stvarima. Ako naučimo vladati zabavom „danas“, stvari kojima smo se nekada nadali da će biti „sutra“, postaju „danas“. Pravilnim korištenjem „danas“ pobjeđujemo „Sutra“ te otkrivamo puni smisao života. „Sutra“ će uvijek doći. Mi ga možemo pobijediti na neko vrijeme, ali na kraju, svi uvijek imamo svoj sastanak sa „Sutra“, ali, za one koji su naučili pametno iskoristiti „danas“, to nije problem, jer znaju da „Sutra“ postaje realnost, te očekuju „Sutra“ otvorenim rukama, i sjećajući se na sve one dane, kada su razmišljali: „Samo ću danas...“

Ivona Veledar, 8. a

Voljela bih da me voliš

Voljela bih da me voliš,
kao što sunce voli dan.
I da me pamtiš,
kao svoj najljepši san.

Voljela bih da me voliš,
da sjediš pored mene svakoga jutra
i da nikada ne dođe sutra.
Samo, da me voliš.

Sara Manenica, 8. a

Voljela bih da me voliš

Voljela bih da me voliš
jer bi dani bili kraći,
a noći neisplakane.

Ono što najviše boli
je to što si samo sjećanje,
to što znam da se nećeš vratiti
koliko god ja to željela.

Od tebe ostala su sjećanja,
neprospavane noći
i snovi u kojima se nadam
da ćeš doći,
ali nikad ne dođeš.

Svaki dan kao vjetar prođe,
u želji da si opet tu,
sa mnom nasmijan.
Svaka suza koja s moga lica padne,
nosi jedno sjećanje na tebe.

Zato ću plakati do dana
kad više nemam što isplakati.
Krenut ću naprijed
Znajući da si bio tu,
sa mnom.

Indra Vidaković
Kovjanić, 8. b

Volio bih da me voliš

Volio bih da me voliš
da si pored mene tu.
Da si moje svjetlo u noći,
Da si moja radost u samoći.

Volio bih da me voliš
da potečem kao rijeka
Da poletim kao ptica,
Da osmijeh ne skida s lica.

Matej Bagić, 8. a

Volio bih da me voliš

Volio bih da me voliš
i da sretan budem ja,
k'o cvijet u travi
da blista ljubav ta.

Volio bih da me voliš
k'o sunce zemlju tu.
Volio bih da me voliš
i u dobru i u zlu.

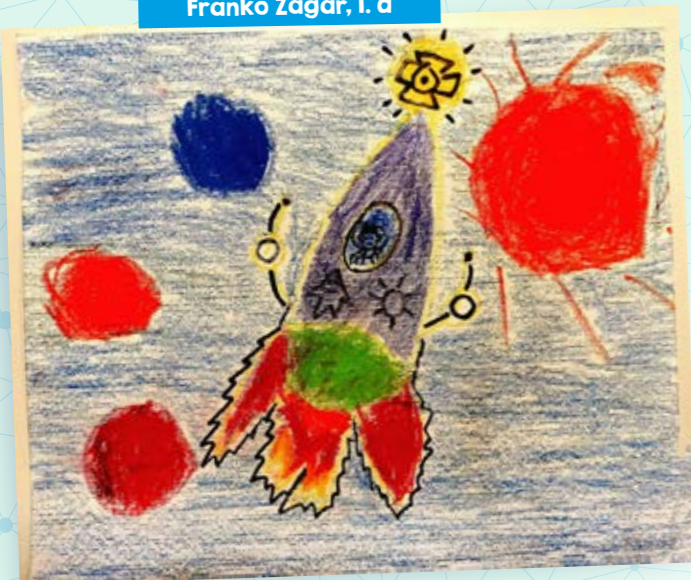
Jan Nikola Baš, 8. a

Volio bih da me voliš

Volio bih da me voliš
da budem prva zraka u tvome danu
da ti budem najsjajinja zvijezda
u maglovitoj noći
da ti budem mala kap kiše u pustinji.

Volio bih da me voliš.
S tobom ja bih odgonetnuo sve za-
gonetke života.
Volio bih da me voliš
da noću spavam mirno
Znajući da voliš mene i samo mene.

Franko Žagar, 1. d

Nola Rataj, 7. c

Bruno Jančijev, 1. c

Izabela Horvat, 3. c

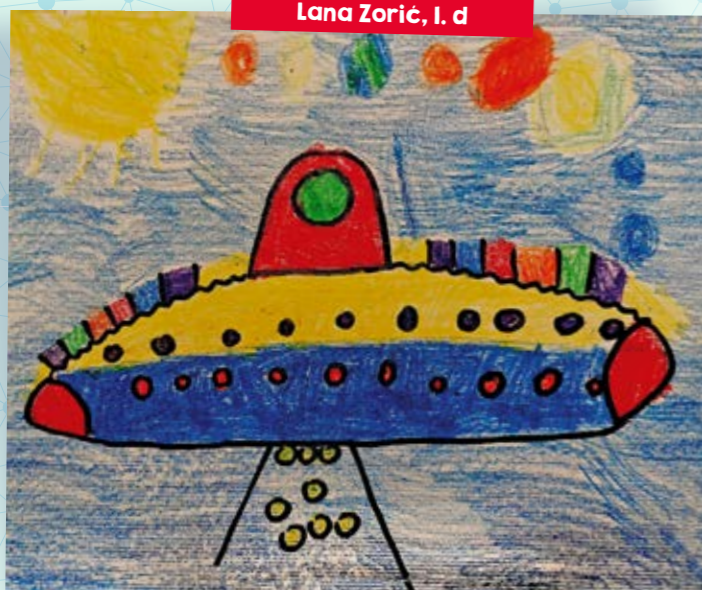
Tena Marušić, 3. e

Klara Repinec, 2. c

Lana Zorić, 1. d

Katarina Dugandžić, 1. d

Lucija Lugojan, 3. e

Emma Knežević, 3. c

Lara Radečić, 3. d

Matej Žulj, 3. c

Lara Gazić, 1. a

Marija Rončević, 4. d

Najla Hadžiahmetović, 4. c

Najla Hadžiahmetović, 4. c

Gabrijela Tonković, 3. d

Nika Markanović, 3. b

UČENIČKI BISERI

Ako niste znali .....

- ..... Najpoznatije nalazište iz razdoblja starijeg kamenog doba u Hrvatskoj na Hušnjakovcu brdcu otkrio je Kristoferson Gorjanović Kramberger.
- ..... Dokument u kojem su Hrvati iznijeli vladaru želju da Josipa Jelačića postavi za bana je Bašćanska ploča.
- ..... Istaknuti članovi Narodne stranke u Dalmaciji su Viktor Emanuel II. i Ferdinand I.

Osmosmjerkica

- KOŠARKA
- PLES
- TENIS
- ODBOJKA
- RUKOMET
- ATLETIKA
- NOGOMET
- SPORT

K	M	T	P	S	P	O	R	T	K	O
O	R	N	L	A	Ž	O	S	O	C	D
Š	U	J	E	J	M	Š	I	T	I	B
A	K	B	S	K	L	T	N	T	T	O
R	U	K	O	M	E	T	E	A	Š	J
K	N	O	G	O	M	E	T	I	C	K
A	T	L	E	T	I	K	A	N	A	A

Osmosmjerku sastavila: Martina Maraković, 5. c

Križaljka SPORT

VODRAVNO:

1. sport u kojem upotrebljavamo vesla;
2. obuća koja se koristi za nogomet;
3. rekvizit koji se često koristi u sportu
4. atletska disciplina na 600 m, 700 m, 800 m ...
5. početak utrke

U označenom stupcu dobit ćeš pojam koji je tema našeg časopisa.

1.							
2.							
3.							
4.							
5.							

Križaljku sastavila: Sara Djeveljekaj, 5. c

Uspjesi naših učenika

u školskoj godini
2020./2021.

- Osvojeno 1. mjesto u kategoriji Logo, 3. mjesto u kategoriji Osnove informatike i 4. mjesto u kategoriji Algoritmi na Državnom natjecanju iz informatike **Fran Škarica, 8. a**
- Osvojeno 4. mjesto u kategoriji Logo i 7. mjesto u kategoriji Algoritmi na Državnom natjecanju iz informatike **Lana Škarica, 7. c**
- Osvojeno 3. mjesto u kategoriji Algoritmi na Državnom natjecanju iz Informatike **Mare Zrno Agoli, 7. c**
- Osvojeno 2. mjesto na Državnom natjecanju iz talijanskog jezika **Hana Barišić, 8. c**
- Osvojeno 4. mjesto na Državnom natjecanju iz matematika **Mare Zrno Agoli, 7. c**
- Osvojeno 8. mjesto na Državnom natjecanju iz geografije **Mak Štefanec, 7. b**
- Osvojeno 12. mjesto na Državnom natjecanju iz biologije **Marta Žuvić, 7. d**
- Osvojeno 1. mjesto na natjecanju ČA u versin, riči i pinelu **Hana Samardžić, 5. d**